

E-learning - matematyka - poziom rozszerzony

Geometria analityczna

Materiały merytoryczne do kursu

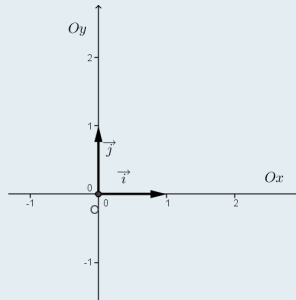
Z tytułem:

Powstanie geometrii analitycznej jako działu matematyki oparte jest na pomysłu przypisania każdemu punktowi płaszczyzny pary liczb zwanej współrzędnymi tego punktu. Takie przyporządkowanie umożliwia powiązanie tworów geometrycznych takich jak proste, okręgi czy też inne krzywe, z odpowiadającymi im zależnościami między współrzędnymi punktów tych tworów. Mimo, iż pomysł wprowadzenia układu współrzędnych przypisuje się Kartezjuszowi, to prekursorem metody współrzędnych w geometrii był Fermat, który pierwszy opisał równaniami algebraicznymi proste i krzywe powstałe z przecięcia płaszczyznami powierzchni stożka.

Z następnym:

Przyjmujemy, że użytkownik tego kursu zaznajomiony jest z podstawowymi pojęciami geometrii płaskiej i rozróżnia pojęcia wektora zaczepionego i wektora swobodnego. Na początku zajmiemy się analitycznym opisem wektora w układzie współrzędnych. Aby to uczynić, musimy powiedzieć, czym jest układ współrzędnych na płaszczyźnie.

Definicja 1. Prostokątnym układem współrzędnych na płaszczyźnie nazywamy parę wzajemnie prostopadłych wektorów jednostkowych (**wersorów**) \vec{i} oraz \vec{j} zaczepionych w punkcie O będącym **początkiem układu współrzędnych**. Proste wyznaczone przez wersory \vec{i} oraz \vec{j} traktować będziemy jak osie liczbowe i nazywamy **osiąmi układu współrzędnych**. Oś wyznaczoną przez \vec{i} oznaczmy Ox , zaś oś wyznaczoną przez \vec{j} – Oy .

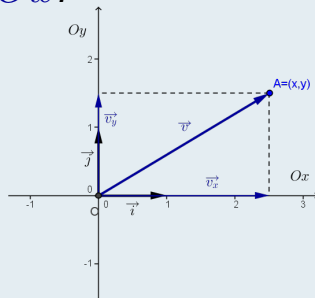
Z następnym:

Narzędzia geometrii analitycznej nie pozwalają na analityczny opis w układzie współrzędnych wektora zaczepionego, ale jednoznacznie można opisać każdy wektor swobodny. Takie analityczne przedstawienie wektora swobodnego pozwala opisać za pomocą wzorów operacje dodawania wektorów swobodnych oraz mnożenia tych wektorów przez liczby.

Twierdzenie 1. Każdy wektor swobodny \vec{v} , którego reprezentantem jest wektor zaczepiony \overrightarrow{OA} , można jednoznacznie przedstawić w postaci

$$\vec{v} = \vec{v}_x + \vec{v}_y = x \cdot \vec{i} + y \cdot \vec{j}, \quad (1)$$

gdzie \vec{v}_x oraz \vec{v}_y są rzutami prostokątnymi wektora \vec{v} na osie, odpowiednio, Ox oraz Oy .

Definicja 2. Liczby x oraz y z przedstawienia (1) wektora \vec{v} nazywamy **współrzędnymi wektora** \vec{v} i zapisujemy wtedy

$$\vec{v} = [x, y].$$

Uwaga 1. Liczby x oraz y z przedstawienia (1) wektora \vec{v} są zarazem współrzędnymi punktu A . Oczywiście wersory \vec{i} oraz \vec{j} mają współrzędne równe, odpowiednio,

$$\vec{i} = [1, 0] \quad \text{oraz} \quad \vec{j} = [0, 1].$$

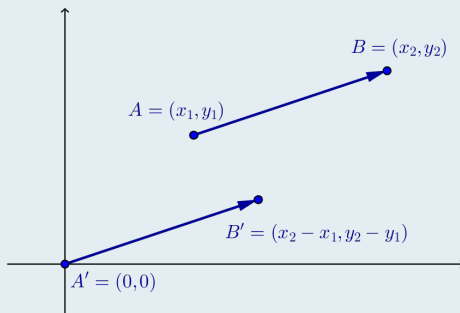
Zbiór wszystkich wektorów swobodnych na płaszczyźnie oznaczymy symbolem \mathbb{R}^2 .

Uwaga 2. Zauważmy, że wektor zaczepiony \overrightarrow{AB} o początku w punkcie $A = (x_1, y_1)$ i końcu w punkcie $B = (x_2, y_2)$ ma współrzędne

$$\overrightarrow{AB} = [x_2 - x_1, y_2 - y_1].$$

Wynika to z faktu, że wektory swobodne \overrightarrow{AB} oraz $\overrightarrow{A'B'}$, gdzie $A' = (0, 0)$ oraz $B' = (x_2 - x_1, y_2 - y_1)$ są równe.

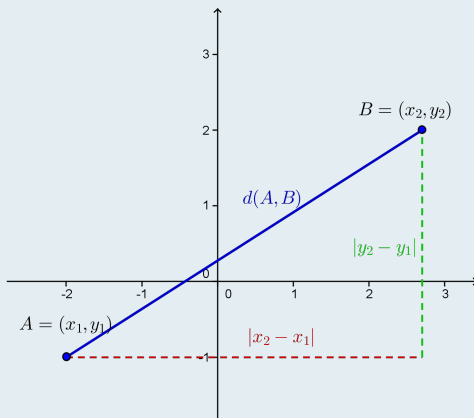
Z następnym:

Przypomnimy jeszcze, w jaki sposób mierzy się odległość w układzie współrzędnych. Uzasadnienie tego twierdzenia zawarte jest w zaprezentowanym poniżej rysunku.

Twierdzenie 2. Odległość $d(A, B)$ punktów $A = (x_1, y_1)$ oraz $B = (x_2, y_2)$ jest równa

$$d(A, B) = \sqrt{(x_2 - x_1)^2 + (y_2 - y_1)^2}.$$

Z następnym:

Na wektorach swobodnych opisanych poprzez ich współrzędne wprowadza się działania dodawania wektorów i mnożenia wektorów przez liczby tak, aby były one zgodne z geometryczną metodą sumowania wektorów i mnożenia ich przez skalary.

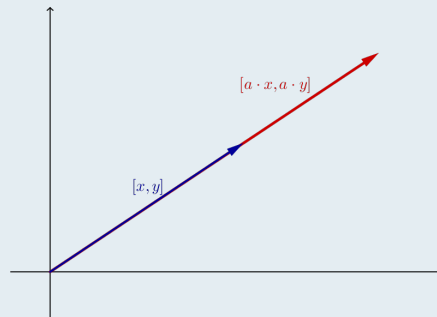
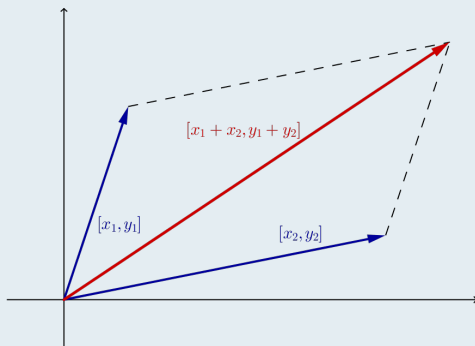
Definicja 3. W zbiorze \mathbb{R}^2 wszystkich wektorów swobodnych na płaszczyźnie wprowadza się działania **dodawania wektorów** oraz **mnożenia wektorów przez liczbę rzeczywistą** w następujący sposób: jeśli $\vec{v}_1 = [x_1, y_1]$, $\vec{v}_2 = [x_2, y_2]$ oraz $a \in \mathbb{R}$, to

$$\vec{v}_1 + \vec{v}_2 = [x_1, y_1] + [x_2, y_2] = [x_1 + x_2, y_1 + y_2], \quad (2)$$

$$a \cdot \vec{v}_1 = a \cdot [x_1, y_1] = [a \cdot x_1, a \cdot y_2].$$

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Projekt realizowany przez Uniwersytet Rzeszowski w partnerstwie z Uniwersytetem Jagiellońskim oraz PWSZ w Chełmie

Uwaga 3. W matematyce wyższej dowodzi się, że tak wprowadzone działania nadają zbiorowi wszystkich wektorów swobodnych na płaszczyźnie strukturę przestrzeni wektorowej. W szczególności

$$(i) \quad [x_1, y_1] + [x_2, y_2] = [x_2, y_2] + [x_1, y_1],$$

$$(ii) \quad ([x_1, y_1] + [x_2, y_2]) + [x_3, y_3] = [x_1, y_1] + ([x_2, y_2] + [x_3, y_3]).$$

Wektor $\vec{0} = [0, 0]$ spełnia $[x, y] + [0, 0] = [x, y]$, zaś dla każdego $\vec{v} = [x, y]$ znajdziemy $-\vec{v} = [-x, -y]$ taki, że $\vec{v} + (-\vec{v}) = [x, y] + [-x, -y] = [0, 0]$. Na koniec

$$(iii) \quad a \cdot ([x_1, y_1] + [x_2, y_2]) = a \cdot [x_1, y_1] + a \cdot [x_2, y_2],$$

$$(iv) \quad (a + b) \cdot [x, y] = a \cdot [x, y] + b \cdot [x, y],$$

$$(v) \quad a \cdot (b \cdot [x, y]) = (a \cdot b) \cdot [x, y].$$

Z następnym:

Wzorując się na rozwiązaniu poprzedniego przykładu udowodnimy następujące twierdzenie:

Z następnym:

Opiszemy teraz analitycznie operację przesunięcia punktu o zadany wektor swobodny.

Problem 1. Czy potrafisz powiedzieć, jakie współrzędne będzie miał obraz punktu (x_0, y_0) w przesunięciu o zadany wektor $[x, y]$?

Na końcu poprzedniego:

Przypomnij definicję operacji przesunięcia na płaszczyźnie o zadany wektor. Jaka jest zależność pomiędzy punktem, jego obrazem i wektorem, o który dokonujemy przesunięcia?

Rozwiązanie. Oczywiście wektor swobodny $[x, y]$ musi mieć takie same współrzędne, jak wektor zaczepiony o początku w punkcie (x_0, y_0) i końcu w punkcie będącym obrazem punktu (x_0, y_0) w przesunięciu o wektor $[x, y]$. Zatem obraz (x_1, y_1) punktu (x_0, y_0) musi spełniać warunek

$$(x_1 - x_0, y_1 - y_0) = [x, y].$$

Na końcu poprzedniego:
Otrzymujemy zatem:

Twierdzenie 3. Niech będzie dany punkt $A = (x_0, y_0)$ oraz wektor $\vec{v} = [x, y]$. Obrazem punktu A w przesunięciu o wektor \vec{v} jest punkt B , który ma współrzędne $B = (x_0 + x, y_0 + y)$.

Z następnym:

Wprowadzimy teraz kolejną operację na punktach i wektorach swobodnych.

Definicja 4. Na uporządkowanych parach $((x_0, y_0), [x, y])$ definiujemy operację $\dot{+}$ **przesunięcia punktu** (x_0, y_0) **o wektor** $[x, y]$, której wynikiem jest punkt $(x_0 + x, y_0 + y)$, opisaną równością

$$(x_0, y_0) \dot{+} [x, y] = (x_0 + x, y_0 + y).$$

Uwaga 4. Zapis $[x, y] \dot{+} (x_0, y_0)$ jest niepoprawny i nie ma żadnego sensu matematycznego. Kolejność zapisu $(x_0, y_0) \dot{+} [x, y]$ uwzględnia jej geometryczny sens zaczepienia w punkcie (x_0, y_0) wektora swobodnego $[x, y]$.

Z następnym:

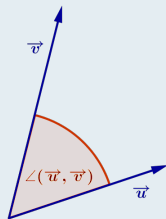
Z klasycznej geometrii znamy pojęcie iloczynu skalarnego wektorów. Przepomnimy je, a następnie podamy analityczny opis tej operacji na wektorach swobodnych.

Definicja 5. Jeśli \vec{u} oraz \vec{v} są niezerowymi wektorami, to iloczynem skalarnym wektorów \vec{u} oraz \vec{v} nazywamy liczbę $\vec{u} \circ \vec{v}$ określoną równością

$$\vec{u} \circ \vec{v} = |\vec{u}| \cdot |\vec{v}| \cdot \cos(\angle(\vec{u}, \vec{v})),$$

gdzie $\angle(\vec{u}, \vec{v})$ jest miarą kąta między wektorami \vec{u} oraz \vec{v} .
Jeśli $\vec{u} = \vec{0}$ lub $\vec{v} = \vec{0}$, to przyjmujemy

$$\vec{u} \circ \vec{v} = 0.$$

Z następnym:

Tak zdefiniowany iloczyn skalarny ma następujące własności:

Twierdzenie 4. Dla dowolnych wektorów \vec{u} , \vec{v} , \vec{w} oraz dla dowolnej liczby $a \in \mathbb{R}$ zachodzi

$$(i) \vec{u} \circ \vec{v} = \vec{v} \circ \vec{u},$$

$$(ii) (\vec{u} + \vec{v}) \circ \vec{w} = \vec{u} \circ \vec{w} + \vec{v} \circ \vec{w},$$

$$(iii) (a \cdot \vec{u}) \circ \vec{v} = a \cdot (\vec{u} \circ \vec{v}),$$

$$(iv) (\vec{u})^2 = \vec{u} \circ \vec{u} = |\vec{u}|^2,$$

$$(v) (\vec{u} + \vec{v})^2 = |\vec{u}|^2 + 2 \cdot (\vec{u} \circ \vec{v}) + |\vec{v}|^2.$$

Na końcu poprzedniego:
Z definicji iloczynu skalarnego otrzymamy

Wniosek 1. Dwa niezerowe wektory \vec{u} oraz \vec{v} są wzajemnie prostopadłe wtedy i tylko wtedy, gdy $\vec{u} \circ \vec{v} = 0$. W szczególności, dla wersorów \vec{i} oraz \vec{j} mamy $\vec{i} \circ \vec{j} = \vec{j} \circ \vec{i} = 0$.

Z następnym:

Opiszemy teraz iloczyn skalarny wektorów w zależności od jego współrzędnych.

Twierdzenie 5. *Jeśli $\vec{u} = [x_1, y_1]$ oraz $\vec{v} = [x_2, y_2]$, to*

$$\vec{u} \circ \vec{v} = x_1x_2 + y_1y_2.$$

Na końcu poprzedniego:
Podamy teraz proste uzasadnienie tego twierdzenia.

Dowód. Przedstawmy wektory $\vec{u} = [x_1, y_1]$ oraz $\vec{v} = [x_2, y_2]$ jako kombinacje wersorów. Mamy zatem

$$\vec{u} = [x_1, y_1] = x_1 \cdot \vec{i} + y_1 \cdot \vec{j} \quad \text{oraz} \quad \vec{v} = [x_2, y_2] = x_2 \cdot \vec{i} + y_2 \cdot \vec{j}.$$

Wtedy, wykorzystując własności iloczynu skalarnego otrzymamy

$$\begin{aligned} \vec{u} \circ \vec{v} &= (x_1 \cdot \vec{i} + y_1 \cdot \vec{j}) \circ (x_2 \cdot \vec{i} + y_2 \cdot \vec{j}) \\ &= (x_1 \cdot x_2) \cdot \vec{i} \circ \vec{i} + (x_1 \cdot y_2) \cdot \vec{i} \circ \vec{j} \\ &\quad + (x_2 \cdot y_1) \cdot \vec{j} \circ \vec{i} + (x_2 \cdot y_2) \cdot \vec{j} \circ \vec{j} \\ &= x_1 \cdot x_2 \cdot 1 + x_1 \cdot y_2 \cdot 0 + x_2 \cdot y_1 \cdot 0 + x_2 \cdot y_2 \cdot 1 \\ &= x_1 x_2 + y_1 y_2. \end{aligned}$$

Z następnym:

Z twierdzeń 4 oraz 5 wynika w szczególności:

Wniosek 2. Jeśli $\vec{u} = [x, y]$, to

$$|\vec{u}| = \sqrt{x^2 + y^2}.$$

Z następnym:

Wykorzystamy poznane wiadomości do wyznaczenia miary kąta między wektorami.

Przykład 1. Wyznaczyć miarę kąta między wektorami $\vec{u} = [1, -3]$ oraz $\vec{v} = [4, -2]$

Rozwiązanie. Wykorzystamy definicję iloczynu skalarnego oraz twierdzenie opisujące iloczyn skalarny w zależności od współrzędnych wektorów. Z jednej strony mamy

$$\begin{aligned}\vec{u} \circ \vec{v} &= |\vec{u}| \cdot |\vec{v}| \cdot \cos(\angle(\vec{u}, \vec{v})) \\ &= \sqrt{1^2 + (-3)^2} \cdot \sqrt{4^2 + (-2)^2} \cdot \cos(\angle(\vec{u}, \vec{v})) \\ &= \sqrt{10} \cdot \sqrt{20} \cdot \cos(\angle(\vec{u}, \vec{v})) = 10\sqrt{2} \cdot \cos(\angle(\vec{u}, \vec{v})).\end{aligned}$$

Z drugiej strony

$$\vec{u} \circ \vec{v} = 1 \cdot 4 + (-3) \cdot (-2) = 10.$$

Porównując otrzymane wartości mamy

$$\cos(\angle(\vec{u}, \vec{v})) = \frac{1}{\sqrt{2}},$$

więc $\angle(\vec{u}, \vec{v}) = \frac{\pi}{4}$.

Twierdzenie 6. *Jeśli $\vec{u}_1 = [x_1, y_1]$ oraz $\vec{u}_2 = [x_2, y_2]$ są niezerowymi wektorami oraz $\alpha = \angle(\vec{u}_1, \vec{u}_2)$ jest miarą kąta między tymi wektorami, to*

$$\cos \alpha = \frac{x_1 x_2 + y_1 y_2}{\sqrt{x_1^2 + y_1^2} \sqrt{x_2^2 + y_2^2}},$$

$$\sin \alpha = \frac{|x_1 y_2 - x_2 y_1|}{\sqrt{x_1^2 + y_1^2} \sqrt{x_2^2 + y_2^2}}.$$

Dowód. Pierwsza z równości jest konsekwencją definicji iloczynu skalarnego i Twierdzenia 7. Istotnie, mamy

$$x_1x_2 + y_1y_2 = \vec{u}_1 \circ \vec{u}_2 = \sqrt{x_1^2 + y_1^2} \sqrt{x_2^2 + y_2^2} \cos \alpha.$$

Ponadto,

$$\begin{aligned} \sin^2 \alpha &= 1 - \cos^2 \alpha = 1 - \left(\frac{x_1x_2 + y_1y_2}{\sqrt{x_1^2 + y_1^2} \sqrt{x_2^2 + y_2^2}} \right)^2 \\ &= \frac{x_1^2x_2^2 + x_1^2y_2^2 + y_1^2x_2^2 + y_1^2y_2^2 - (x_1^2x_2^2 + 2x_1x_2y_1y_2 + y_1^2y_2^2)}{(\sqrt{x_1^2 + y_1^2} \sqrt{x_2^2 + y_2^2})^2} = \frac{x_1^2y_2^2 - 2x_1x_2y_1y_2 + y_1^2x_2^2}{(\sqrt{x_1^2 + y_1^2} \sqrt{x_2^2 + y_2^2})^2} \\ &= \left(\frac{x_1y_2 - x_2y_1}{\sqrt{x_1^2 + y_1^2} \sqrt{x_2^2 + y_2^2}} \right)^2, \end{aligned}$$

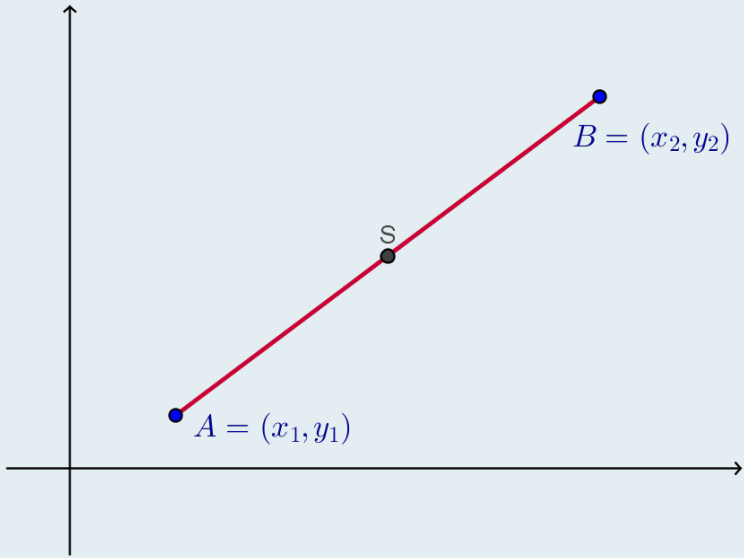
co wobec $\sin \alpha > 0$ oznacza, że $\sin \alpha = \frac{|x_1y_2 - x_2y_1|}{\sqrt{x_1^2 + y_1^2} \sqrt{x_2^2 + y_2^2}}$. □

Z następnym:

Opiszemy teraz analitycznie środek odcinka o zadanych końcach.
Spróbujmy zatem rozwiązać następujący problem.

Problem 2. Wyznaczyć środek odcinka o końcach $A = (x_1, y_1)$ oraz $B = (x_2, y_2)$.

Na końcu poprzedniego:
Wykonajmy rysunek:

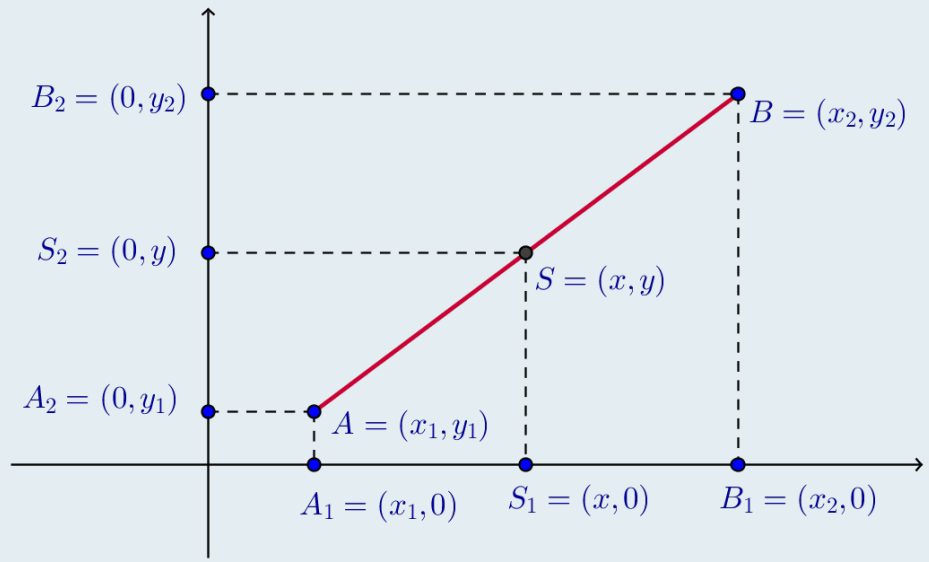
Na końcu poprzedniego:
Być może znasz już odpowiedź. Czy potrafisz ją uzasadnić? Udowodnimy zatem następujące twierdzenie:

Twierdzenie 7. Środkiem odcinka AB o końcach $A = (x_1, y_1)$ oraz $B = (x_2, y_2)$ jest punkt

$$S = \left(\frac{x_1 + x_2}{2}, \frac{y_1 + y_2}{2} \right).$$

Na końcu poprzedniego:

Aby uzasadnić to twierdzenie, narysujmy rzuty naszego odcinka, jego końców i środka, na osie układu współrzędnych:

Na końcu poprzedniego:
Możemy teraz przystąpić do dowodu twierdzenia.

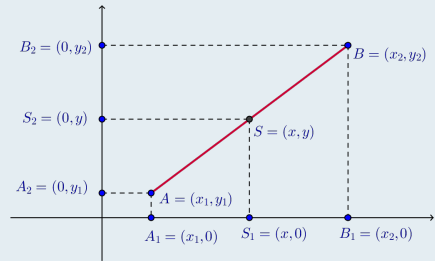

Dowód.

Niech $S = (x, y)$ będzie środkiem odcinka AB o końcach $A = (x_1, y_1)$ oraz $B = (x_2, y_2)$. Rzutując odcinek AB na osie układu współrzędnych otrzymamy odcinki A_1B_1 , A_2B_2 o końcach $A_1 = (x_1, 0)$, $B_1 = (x_2, 0)$ oraz $A_2 = (0, y_1)$, $B_2 = (0, y_2)$.

Z twierdzenia Talesa wynika, że rzuty $S_1 = (x, 0)$, $S_2 = (0, y)$ środka $S = (x, y)$ odcinka AB są środkami rzutów A_1B_1 oraz A_2B_2 . Zatem

$$x = \frac{x_1 + x_2}{2} \quad \text{oraz} \quad y = \frac{y_1 + y_2}{2}.$$

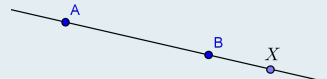
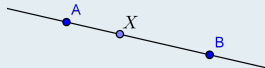
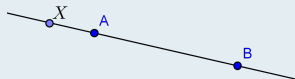
Z następnym:

W dalszej kolejności przejdziemy do opisanie równaniem prostych na płaszczyźnie. W matematyce szkolnej pojęcie prostej jest pojęciem pierwotnym. Euklides definiował prostą jako "długość bez szerokości". Prostą na płaszczyźnie można zdefiniować używając odległości.

Definicja 6. Mówimy, że punkt X leży pomiędzy różnymi punktami A oraz B , jeśli

$$|AX| + |XB| = |AB|.$$

Definicja 7. Prostą na płaszczyźnie przechodzącą przez różne punkty A oraz B nazywamy zbiór wszystkich takich punktów płaszczyzny X , że $X = A$ lub $X = B$ lub A leży pomiędzy punktami X oraz B lub X leży pomiędzy punktami A oraz B lub B leży pomiędzy punktami A oraz X .

Z następnym:

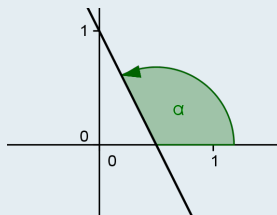
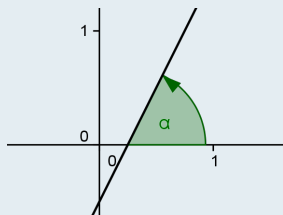
Zajmiemy się teraz do analitycznym opisem prostej na płaszczyźnie.
Rozpocznijemy od równania kierunkowego prostej.

Twierdzenie 8. Równanie prostej l nachylonej pod kątem $\alpha \neq 90^\circ$ do osi OX i przecinającej oś OY w punkcie $B(0, b)$ ma postać

$$l : y = ax + b, \quad (3)$$

gdzie $a = \operatorname{tg} \alpha$.

Na odwrót, dla dowolnych liczb rzeczywistych a oraz b , równanie (3) opisuje prostą nachyloną pod kątem $\alpha \neq 90^\circ$ do osi OX i przecinającą oś OY w punkcie $B(0, b)$.

Uwaga 5. Analizując twierdzenie 1 można zauważyć, że nie każdą prostą na płaszczyźnie można opisać równaniem kierunkowym. Wiadomo, że każdą prostą prostopadłą do osi Ox i przechodzącą przez punkt (x_0, y_0) można opisać równaniem

$$x = x_0.$$

Proste opisane takimi równaniami, warunki równoległości i prostopadłości zostaną przedstawione przy okazji badania równania ogólnego prostej.

Z następnym:

Współczynniki pojawiające się w równaniu kierunkowym prostej opisują daną prostą jednoznacznie, tzn. prawdziwy jest następujący wniosek.

Wniosek 3. Dwie proste k oraz l opisane równaniami kierunkowymi

$$k : y = a_1x + b_1,$$

$$l : y = a_2x + b_2,$$

są identyczne (pokrywają się) wtedy i tylko wtedy, gdy

$$a_1 = a_2 \quad \text{oraz} \quad b_1 = b_2.$$

Z następnym:

Wyznaczenie równania prostej przechodzącej przez dwa różne punkty nie leżące na prostej prostopadłej do osi Ox układu współrzędnych sprowadza się do rozwiązania układu dwóch równań z dwoma niewiadomymi będącymi współczynnikami w równaniu kierunkowym prostej. Przećwiczymy to przy okazji rozwiązywania bardziej skomplikowanych zadań. Przypomnimy dalej, kiedy dwie proste dane równaniami kierunkowymi są równoległe i kiedy takie proste są prostopadłe. Przytoczone własności wynikają wprost z interpretacji geometrycznej współczynników równania kierunkowego prostych opisanych równaniami kierunkowymi.

Wniosek 4. *Dwie proste opisane równaniami kierunkowymi*

$$k : y = a_1x + b_1,$$

$$l : y = a_2x + b_2,$$

są równoległe (co zapisujemy $k \parallel l$) wtedy i tylko wtedy, gdy ich współczynniki kierunkowe są równe, tzn.

$$a_1 = a_2.$$

Wniosek 5. Dwie proste opisane równaniami kierunkowymi

$$k : y = a_1x + b_1,$$

$$l : y = a_2x + b_2,$$

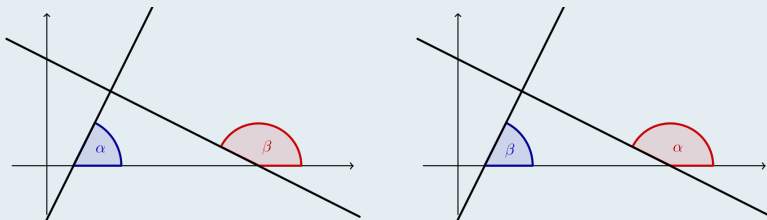
są prostopadłe wtedy i tylko wtedy, gdy

$$a_1a_2 = -1.$$

Na końcu poprzedniego:
Pierwszy z przedstawionych wniosków jest oczywisty. Zajmijmy się
uzasadnieniem drugiego.

Dowód Wniosku 5. Obserwując rysunki

można zauważyć, że miary α oraz β kątów nachylenia prostych spełniają zależność $\alpha - \beta = \pm \frac{\pi}{2}$. Stąd i ze wzorów redukcyjnych dla funkcji tg otrzymamy

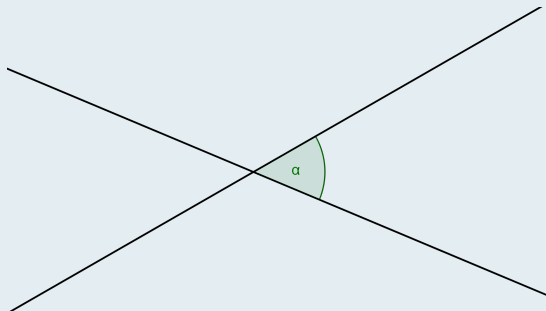
$$a_1 a_2 = \text{tg } \alpha \text{ tg } \beta = -1.$$

Z następnym:

Wiemy już, kiedy proste opisane równaniami kierunkowymi są prostopadłe. Mając dwie proste opisane równaniami kierunkowymi wyznaczmy teraz kąt przecięcia między tymi prostymi. Nim sformułujemy odpowiednią własność przypomnimy, jak rozumieć należy kąt pomiędzy dwoma przecinającymi się prostymi.

Definicja 8. Dwie przecinające się na płaszczyźnie proste tworzą dwie pary kątów wierzchołkowych, z których nie większy nazywamy **kątem pomiędzy dwoma przecinającymi się prostymi.**

Twierdzenie 9. *Dwie proste opisane równaniami kierunkowymi*

$$k : y = a_1x + b_1,$$

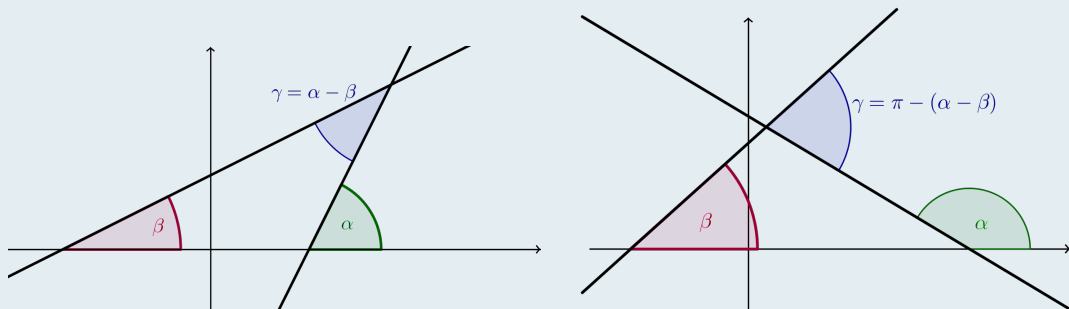
$$l : y = a_2x + b_2,$$

które nie są prostopadłe, przecinają się pod takim kątem γ , że

$$\operatorname{tg} \gamma = \left| \frac{a_1 - a_2}{1 + a_1 a_2} \right|.$$

Na końcu poprzedniego:

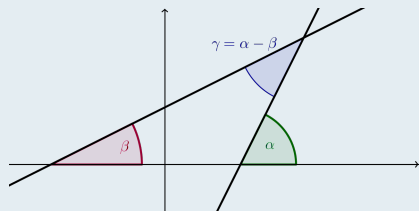
Spróbujmy uzasadnić przedstawione twierdzenie. Wykonajmy w tym celu rysunek. Dwie z wielu możliwości przedstawione są na kolejnym slajdzie.

Dowód.

Zauważmy, że w zależności od przyjętych oznaczeń, we wszystkich możliwych przypadkach miary kątów α oraz β nachylenia prostych do osi oraz miara kąta γ między tymi prostymi spełniają $0 \leq \gamma < \frac{\pi}{2}$ oraz jedną z zależności

$$\gamma = \pm(\alpha - \beta) \quad \text{lub} \quad \gamma = \pi \pm (\alpha - \beta).$$

Wówczas, wykorzystując ewentualnie wzory redukcyjne, otrzymamy

$$\operatorname{tg} \gamma = |\operatorname{tg} \gamma| = |\operatorname{tg}(\alpha - \beta)| = \left| \frac{\operatorname{tg} \alpha - \operatorname{tg} \beta}{1 + \operatorname{tg} \alpha \operatorname{tg} \beta} \right| = \left| \frac{a_1 - a_2}{1 + a_1 a_2} \right|.$$

□

Z następnym:

Przypomniane własności wykorzystamy do rozwiązania następujących zadań.

Przykład 2. Dany jest trójkąt o wierzchołkach $A = (1, 5)$, $B = (-8, 2)$ oraz $C = (0, -2)$. Wyznaczyć miarę kąta pomiędzy prostymi zawierającymi wysokości tego trójkąta, które opuszczono z wierzchołków A oraz C .

Na końcu poprzedniego:
Wpiszemy dane i szukane oraz wykonamy stosowny rysunek.

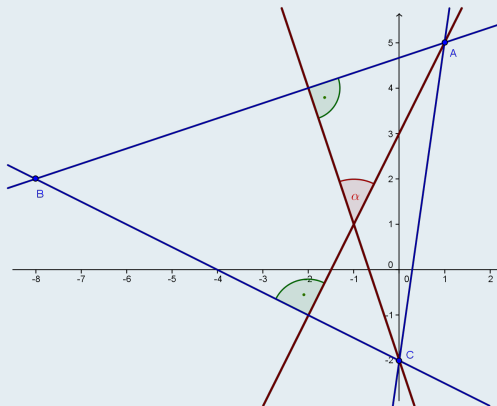
Rozwiązanie.

$$D: A = (1, 5)$$

$$B = (-8, 2)$$

$$C = (0, -2)$$

Sz: kąt α przecięcia się prostych zawierających wysokości opuszczone z wierzchołków A oraz C .

Na końcu poprzedniego:

Po wypisaniu danych i wykonaniu rysunku należy utworzyć plan rozwiązania zadania, tzn. należy stwierdzić, co i w jakiej kolejności będziemy wyznaczać lub obliczać, aby otrzymać odpowiedź.

Plan rozwiązania zadania:

1. napisać równanie prostej k_1 przechodzącej przez punkty B i C oraz równanie prostej k_2 przechodzącej przez punkty A i B ,
2. napisać równania prostych l_1 oraz l_2 prostopadłych do prostych, odpowiednio, k_1 oraz k_2 i przechodzących przez punkty, odpowiednio, A oraz C ,
3. wyznaczyć miarę kąta przecięcia się prostych l_1 oraz l_2 .

Na końcu poprzedniego:
Zrealizujemy teraz przedstawiony plan.

Rozwiązanie.

Krok 1. Przypuśćmy, że poszukiwana prosta k_1 ma równanie

$$k_1 : y = ax + b,$$

dla pewnych $a, b \in \mathbb{R}$. Wyznamy te parametry podstawiając do równania prostej k_1 współrzędne punktów B oraz C , przez które ta prosta przechodzi. Otrzymujemy układ równań

$$\begin{cases} 2 = -8a + b \\ -2 = 0a + b, \end{cases}$$

którego jedynym rozwiązaniem jest para $a = -\frac{1}{2}$ i $b = -2$. Stąd

$$k_1 : y = -\frac{1}{2}x - 2.$$

Postępując podobnie otrzymamy

$$k_2 : y = \frac{1}{3}x + \frac{14}{3}.$$

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Krok 2. Wyznamy równanie prostej l_1 prostopadłej do k_1 i przechodzącej przez punkt A . Ponieważ prosta k_1 ma współczynnik kierunkowy równy $-\frac{1}{2}$, więc prosta prostopadła będzie miała równanie

$$l_1 : y = 2x + b.$$

Parametr b wyznaczmy podstawiając współrzędne punktu A do równania prostej l_1 otrzymując

$$5 = 2 \cdot 1 + b,$$

czyli $b = 3$. Ostatecznie mamy więc

$$l_1 : y = 2x + 3.$$

Postępując podobnie otrzymamy równanie prostej l_2 prostopadłej do prostej k_2 i przechodzącej przez punkt C :

$$l_2 : y = -3x - 2.$$

Krok 3. Obliczymy miarę kąta między prostymi l_1 oraz l_2 . Wykorzystując Twierdzenie 9 otrzymamy

$$\operatorname{tg} \alpha = \left| \frac{2 - (-3)}{1 + 2 \cdot (-3)} \right| = |-1| = 1,$$

czyli $\alpha = \frac{\pi}{4}$.

Odp. Proste zawierające wysokości trójkąta opuszczone z wierzchołków A oraz C przecinają się pod kątem o mierze $\frac{\pi}{4}$.

Z następnym:

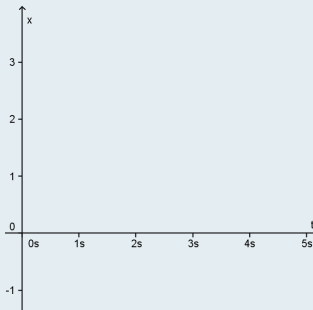
Przeanalizujemy jeszcze następujący przykład elementarnego zastosowania równania prostej w fizyce.

Przykład 3. Dwie kule A oraz B poruszają się na jednowymiarowej osi w dodatnim jej kierunku. Kula A rozpoczyna swój ruch w punkcie $x_1 = 3$ w chwili $t_1 = 2$ i porusza się z prędkością $v_1 = 4 \frac{\text{jedn.}}{\text{s}}$, zaś kula B startuje z punktu $x_2 = -1$ w chwili $t_2 = 7$ i porusza się z prędkością $v_2 = 6 \frac{\text{jedn.}}{\text{s}}$. Po jakim czasie od swojego startu kula B dogoni kulę A .

Uwaga 6. Miejsce położenia obu kul w czasie, a więc i opis ruchu tych kul przedstawimy w układzie współrzędnych, w którym pierwszą współrzędną będzie czas, zaś druga współrzędna oznaczać będzie miejsce położenia kuli na osi.

Zakładamy, że obie kule poruszają się ruchem jednostajnym, więc przebyta droga jest proporcjonalna do czasu ruchu, zaś współczynnikiem proporcjonalności jest prędkość ruchu tych kul.

Rozwiązanie. Z warunków zadania wiadomo, że kula A startuje punktu $x_1 = 3$ w chwili $t_1 = 2$ i porusza się (ruchem jednostajnym) z prędkością $v_1 = 4 \frac{\text{jedn.}}{\text{s}}$, więc jej położenie w dowolnej chwili $t \geq 4$ można opisać równaniem

$$x = x_1 + v_1 \cdot (t - t_1) = 3 + 4 \cdot (t - 2) \quad \text{dla wszystkich } t \geq 4.$$

Analogicznie, dla kuli B otrzymamy równanie ruchu

$$x = x_2 + v_2 \cdot (t - t_2) = -1 + 6 \cdot (t - 7) \quad \text{dla wszystkich } t \geq 4.$$

Zatem kula B dogoni kulę A , gdy dla pewnego $t \geq 7$ zajdzie

$$3 + 4 \cdot (t - 2) = -1 + 6 \cdot (t - 7).$$

Wówczas $t = 19$, więc $t - t_2 = 12$.

Odp. Kula B dogoni kulę A po 12 sekundach od chwili rozpoczęcia swojego ruchu.

Z następnym:

Proponujemy teraz rozwiązać samodzielnie następujące zadania.

Zadanie 1.

- a) Napisać równanie prostej przechodzącej przez punkt $A = (-3, 1)$ i prostopadłej do prostej o równaniu $y = 4x + 3$.
- b) Napisać równanie prostej będącej symetralną odcinka o końcach $A = (-2, 1)$ oraz $B = (4, -3)$.
- c) Wyznaczyć miarę kąta przecięcia się prostych zawierających środkowe trójkąta o wierzchołkach $A = (5, 3)$, $B = (-2, 2)$ oraz $C = (0, -2)$ poprowadzone z wierzchołków B oraz C .
- d) Wyznaczyć środek i długość promienia okręgu opisanego na trójkącie o wierzchołkach $A = (5, -1)$, $B = (-3, 3)$ oraz $C = (1, -3)$.

Na końcu poprzedniego:

Podamy tu jedynie odpowiedzi do tego zadania oraz ewentualne wskazówki:

Odp.

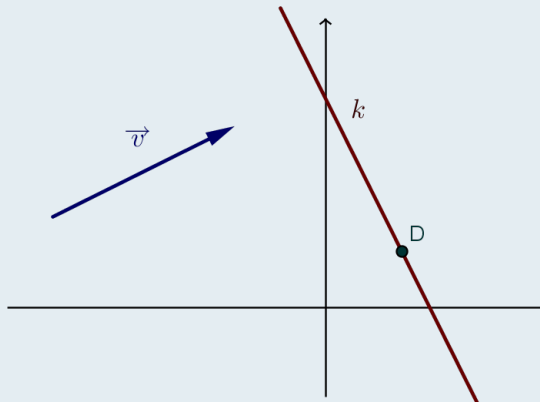
- a) Poszukiwana prosta ma równanie $y = -\frac{1}{4}x + \frac{1}{4}$.
- b) Symetralna odcinka AB ma równanie $y - 3x + 5$ (*Wskazówka*: symetralna odcinka jest prostą prostopadłą do odcinka, przechodzącą przez jego środek).
- c) Proste zawierające środkowe poprowadzone z wierzchołków B oraz C przecinają się pod kątem prostym (*Wskazówka*: środkowa jest odcinkiem łączącym wierzchołek trójkąta ze środkiem przeciwległego boku).
- d) Środek okręgu ma współrzędne $S = (\frac{5}{4}, \frac{3}{2})$, a jego promień ma długość $r = \frac{5}{4}\sqrt{13}$ (*Wskazówka*: środek okręgu opisanego na trójkącie jest punktem przecięcia się symetralnych jego boków).

Z następnym:

Przeanalizujemy następnie inny typ równań opisujących proste w układzie współrzędnych. Na pewno pamiętasz, że równaniem kierunkowym nie można opisać prostych prostopadłych do osi OX . Równanie ogólne prostej nie będzie miało takiego defektu. Punktem wyjścia będzie tu następująca obserwacja:

Uwaga 7. Dla dowolnego niezerowego wektora \vec{v} i dla dowolnego punktu D istnieje dokładnie jedna prosta przechodząca przez punkt D i prostopadła do wektora \vec{v} .

Na końcu poprzedniego:
Spróbujmy się teraz zastanowić, jak analitycznie opisać można pro-
stą przedstawioną na tym rysunku.

Problem 3. Opisać analitycznie prostą przedstawioną na rysunku w Uwadze 7. Przyjąć, że dany jest niezerowy wektor $\vec{v} = [A, B]$ (stąd $A^2 + B^2 > 0$) oraz punkt $D = (x_0, y_0)$.

Na końcu poprzedniego:

Jeśli nie wiesz, od czego zacząć, zastanów się, co można powiedzieć o wszystkich wektorach zaczepionych w punkcie D , których końce leżą na prostej, którą chcemy opisać równaniem?

Rozwiązanie.

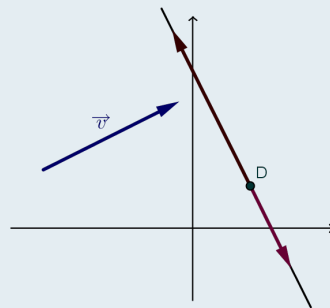
Oczywiście wszystkie wektory zaczepione w punkcie D , których końce leżą na prostej, są prostopadłe do wektora \vec{v} . Jeśli więc $X = (x, y)$ jest dowolnym punktem na prostej, to wektor $\overrightarrow{DX} = [x - x_0, y - y_0]$ będzie prostopadły do wektora $\vec{v} = [A, B]$.
Zatem

$$A \cdot (x - x_0) + B \cdot (y - y_0) = 0,$$

skąd po przekształceniach otrzymamy

$$Ax + By + C = 0,$$

gdzie $C = -Ax_0 - By_0$.

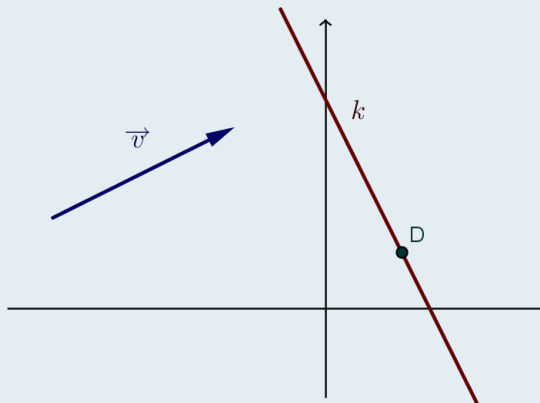

Z następnym:
W szczególności udowodniliśmy:

Twierdzenie 10. Prosta przechodząca przez punkt $D = (x_0, y_0)$ i prostopadła do niezerowego wektora $\vec{v} = [A, B]$ ma równanie

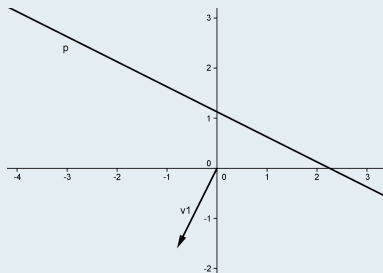
$$A(x - x_0) + B(y - y_0) = 0.$$

Na końcu poprzedniego:
Uzasadnione zostało również następujące twierdzenie:

Twierdzenie 11. *Każdą prostą p na płaszczyźnie można opisać równaniem*

$$p : Ax + By + C = 0. \quad (4)$$

Na odwrót, dla dowolnych takich liczb rzeczywistych A, B, C , że $A^2 + B^2 > 0$, równanie (4) przedstawia prostą prostopadłą do niezerowego wektora $[A, B]$.

Na końcu poprzedniego:

W pewnych przypadkach proste na płaszczyźnie można opisać zarówno równaniem ogólnym, jak i równaniem kierunkowym. Obserwacja ta zawarta jest w następującej uwadze:

Uwaga 8. Prosta k opisana równaniem kierunkowym

$$k : y = ax + b$$

jest prostopadła do wektora $\vec{v} = [a, -1]$, gdyż można ją opisać równoważnym równaniem ogólnym

$$k : ax - y + b = 0.$$

Na odwrót, dla $B \neq 0$ prosta p opisana równaniem ogólnym

$$p : Ax + By + C = 0$$

jest nachylona pod takim kątem α do osi Ox , że $\operatorname{tg} \alpha = -\frac{A}{B}$, gdyż można ją przedstawić równaniem kierunkowym

$$y = -\frac{A}{B}x - \frac{C}{B}.$$

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Uwaga 9. Z Twierdzenia 11 wiemy, że równaniem ogólnym można opisać każdą prostą na płaszczyźnie. Zalety takiej nie miało równanie kierunkowe. Niestety, "wadą" równania ogólnego jest brak jednoznaczności opisu, tzn. dla każdą prostą na płaszczyźnie można opisać wieloma równaniami w postaci ogólnej.

Przykład 4. Narysować w układzie współrzędnych proste

$$k : 2x - y + 1 = 0,$$

$$l : 4x - 2y + 2 = 0.$$

Można tu wykorzystać program *Geogebra* . Zauważmy dalej, że wyznaczając z obu równań zmienną y , proste te można opisać jednym równaniem kierunkowym

$$y = 2x + 1.$$

Na końcu poprzedniego:
Z tych obserwacji wynika następujący wniosek:

Wniosek 6. Dwie proste opisane równaniami ogólnymi

$$\begin{aligned}k &: A_1x + B_1y + C_1 = 0, \\l &: A_2x + B_2y + C_2 = 0,\end{aligned}$$

pokrywają się wtedy i tylko wtedy, gdy

$$\frac{A_1}{A_2} = \frac{B_1}{B_2} = \frac{C_1}{C_2}, \quad (5)$$

*przy czym warunek (5) oznacza **proporcję**.*

Z następnym:
Przejdziemy teraz do analizy przypadku prostych równoległych.

Uwaga 10. Z interpretacji geometrycznej współczynników równania ogólnego otrzymamy, że prosta

$$p : Ax + By + C = 0$$

jest prostopadła do wektora $[A, B]$. Jednocześnie wszystkie wektory proporcjonalne do niezerowego wektora są równoległe, więc prosta p będzie prostopadła do każdego wektora $[tA, tB] = t \cdot [A, B]$, gdzie $t \neq 0$. Do wektora $[tA, tB]$ prostopadłą jest z kolei prosta o równaniu

$$k : tAx + tBy + C' = 0.$$

Stąd proste p i k są równoległe (jako prostopadłe do dwóch współliniowych wektorów). Obserwacja ta prowadzi do następującego:

Wniosek 7. *Dwie proste opisane równaniami ogólnymi*

$$k : A_1x + B_1y + C_1 = 0,$$

$$l : A_2x + B_2y + C_2 = 0,$$

są równoległe wtedy i tylko wtedy, gdy

$$\frac{A_1}{A_2} = \frac{B_1}{B_2} \quad (\text{proporcja})$$

co oczywiście równoważne jest warunkowi

$$A_1B_2 - A_2B_1 = 0.$$

Z następnym:

Zastanówmy się teraz, jak napisać równanie prostej prostopadłej do zadanej. Wiadomo, że

Uwaga 11. Równanie ogólne prostej (oznaczymy ją przez k) wyznacza jeden z wielu wektorów do niej prostopadłych. Niech to będzie wektor $\vec{v} = [A, B]$. Naturalnym się więc staje, że aby napisać równanie rodziny prostych prostopadłych do zadanej należy wyznaczyć wektor \vec{w} prostopadły do wektora \vec{v} . Można dla przykładu przyjąć, że $\vec{w} = [B, -A]$, gdyż

$$\vec{v} \circ \vec{w} = [A, B] \circ [B, -A] = AB - BA = 0.$$

Wektor ten jest równoległy do prostej k . Wówczas każda prosta l prostopadła do wektora v (jej równanie potrafimy napisać) będzie prostopadła do prostej k . Opisaną procedurę można prześledzić na następującej prezentacji wykonanej w programie [Geogebra](#) (należy odtworzyć prezentację przyciskiem *Odtwórz*).

Z następnym:

Z przeprowadzonego rozumowania wynika następujący wniosek.

Wniosek 8. Dwie proste opisane równaniami ogólnymi

$$k : A_1x + B_1y + C_1 = 0,$$

$$l : A_2x + B_2y + C_2 = 0,$$

są prostopadłe wtedy i tylko wtedy, gdy

$$A_1A_2 + B_1B_2 = 0.$$

W szczególności prosta

$$k : Ax + By + C_1 = 0$$

jest prostopadła do każdej z prostych

$$l_1 : Bx - Ay + C_2 = 0$$

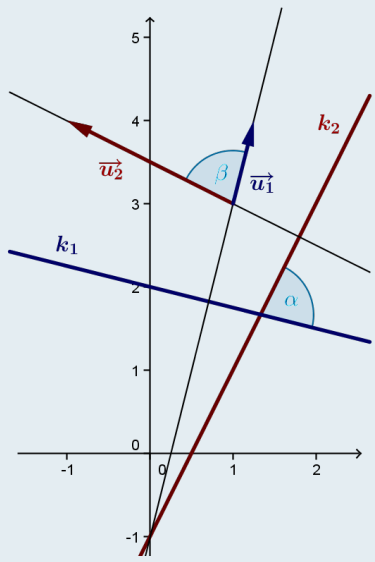
$$l_2 : -Bx + Ay + C_3 = 0.$$

Na końcu poprzedniego:

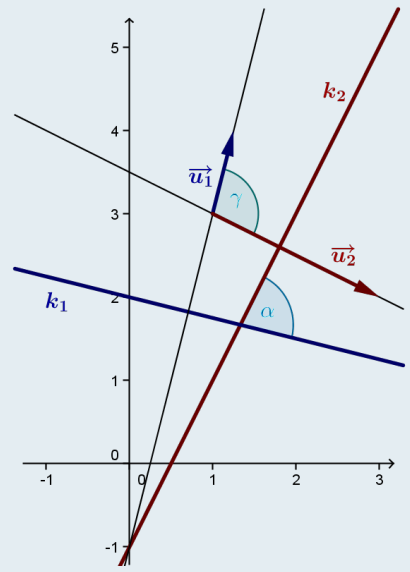
Wiemy już, jak dla prostych opisanych równaniami ogólnymi badać prostopadłość tych prostych. Zastanówmy się teraz jeszcze, w jaki sposób w tym przypadku wyznaczyć można miarę kąt przecięcia się prostych opisanych równaniami ogólnymi. Wykonajmy odpowiedni rysunek.

Z następnym:

Wiemy już, że z równania ogólnej prostej odczytać można jedynie kierunek wektora prostopadłego, tzn. rodzinę wszystkich niezerowych wektorów prostopadłych do tej prostej. Przy wyborze wektorów prostopadłych do zadanych prostych (bez znajomości ich zwrotów), zdarzyć mogą się dwie następujące możliwości przedstawione na rysunku:

$$\alpha = \beta$$

$$\alpha = \pi - \gamma$$

W pierwszym przypadku mamy więc

$$\cos(\angle(k_1, k_2)) = \cos \alpha = \cos \beta = \cos(\angle(\vec{u}_1, \vec{u}_2)),$$

zaś w drugim

$$\begin{aligned}\cos(\angle(k_1, k_2)) &= \cos \alpha \\ &= \cos(\pi - \gamma) = -\cos \gamma = -\cos(\angle(\vec{u}_1, \vec{u}_2)).\end{aligned}$$

Podobnie,

$$\sin(\angle(k_1, k_2)) = \sin \alpha = \sin \beta = \sin(\angle(\vec{u}_1, \vec{u}_2)),$$

oraz

$$\sin(\angle(k_1, k_2)) = \sin \alpha = \sin(\pi - \gamma) = \sin \gamma = \sin(\angle(\vec{u}_1, \vec{u}_2)).$$

Na końcu poprzedniego:
Prowadzi to do następującego twierdzenia.

Twierdzenie 12. *Dwie mające co najmniej jeden punkt wspólny proste opisane równaniami ogólnymi*

$$k : A_1x + B_1y + C_1 = 0,$$

$$l : A_2x + B_2y + C_2 = 0,$$

przecinają się pod kątem o takiej mierze α , że

$$\cos \alpha = \frac{|A_1A_2 + B_1B_2|}{\sqrt{A_1^2 + B_1^2}\sqrt{A_2^2 + B_2^2}},$$

$$\sin \alpha = \frac{|A_1B_2 - A_2B_1|}{\sqrt{A_1^2 + B_1^2}\sqrt{A_2^2 + B_2^2}}.$$

Z następnym:

W przypadku ogólnego równania prostej podać można wzór na odległość punktu od prostej zadanej takim równaniem.

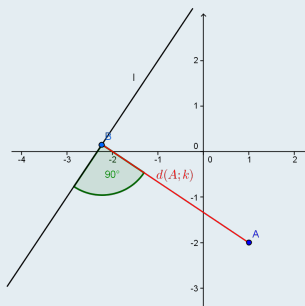

Twierdzenie 13. *Odległość punktu (x_0, y_0) od prostej*

$$l : Ax + By + C = 0,$$

gdzie $A^2 + B^2 > 0$, wyraża się wzorem

$$d((x_0, y_0); l) = \frac{|Ax_0 + By_0 + C|}{\sqrt{A^2 + B^2}}.$$

Na końcu poprzedniego:

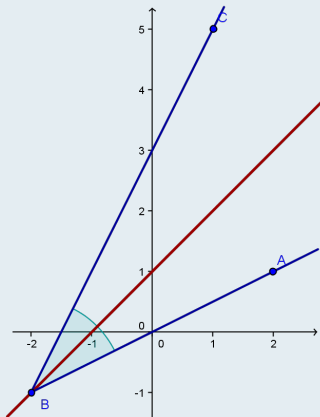
Uzasadnienie tego twierdzenia przedstawimy po wprowadzeniu równania parametrycznego prostej, co umożliwi prostsze wyjaśnienie potrzebnych faktów.

Z następnym:

Wykorzystamy teraz przedstawione wiadomości do rozwiązania kolejnych przykładowych zadań.

Przykład 5. Niech $A = (2, 1)$, $B = (-2, -1)$ oraz $C = (1, 5)$.
Napisać równanie prostej zawierającej dwusieczną kąta ABC
(patrz rysunek).

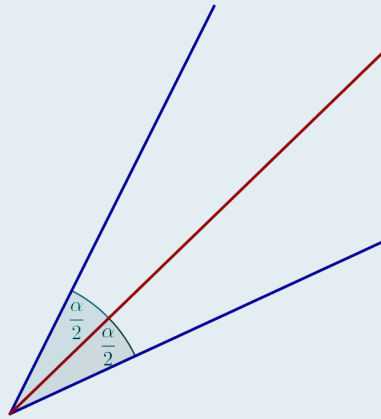

Na końcu poprzedniego:

Nim przystąpimy do rozwiązania tego zadania, przypomnijmy czym jest dwusieczna kąta i jakie ma własności metryczne. Pamiętajsz zapewne, że:

Definicja 9. Dwusieczną kąta nazywamy półprostą o początku w wierzchołku tego kąta i dzielącą ten kąt na dwa kąty przystające (a więc na dwa kąty o równych miarach).

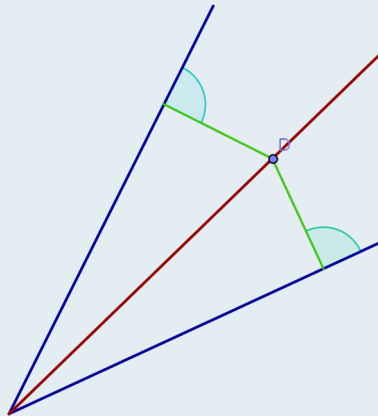

Na końcu poprzedniego:

Definicja ta w geometrii analitycznej nie jest użyteczna ze względu na konieczność mierzenia kątów. Aby rozwiązać nasze przykładowe zadanie, wykorzystać należy następującą metryczną własność punktów dwusiecznej zadanego kąta.

Twierdzenie 14. *Dwusieczna dowolnego kąta wypukłego (tzn, o mierze mniejszej od π) jest zbiorem wszystkich punktów równo-odległych od obu ramion kąta.*

Na końcu poprzedniego:
Rozpoczniemy od wypisania danych i szukanych w tym przykładzie.

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Rozwiązanie.

D: $A = (2, 1)$

$$B = (-2, -1)$$

$$C = (1, 5)$$

Sz: prosta zawierająca dwusieczną
kąta ABC .

Aby skorzystać z przytoczonych twierdzeń, napiszemy równania prostych zawierających ramiona kąta ABC . Prosta przechodząca przez punkty A oraz B ma równanie

$$k : y = \frac{1}{2}x,$$

zaś prosta przechodząca przez punkty B oraz C – równanie

$$l : y = 2x + 3.$$

Zapisując te równania w postaci ogólnej otrzymamy

$$k : x - 2y = 0,$$

$$l : 2x - y - 3 = 0.$$

Z Twierdzenia 14 wiemy, że dwusieczna jest zbiorem punktów równo oddalonych od obu ramion kąta, więc każdy punkt $X = (x, y)$ musi być jednakowo odległy od obu prostych k oraz l , więc otrzymamy

$$\frac{|x - 2y|}{\sqrt{1^2 + (-2)^2}} = \frac{|2x - y - 3|}{\sqrt{2^2 + (-1)^2}}. \quad (6)$$

Mnożąc stronami przez $\sqrt{5}$ i opuszczając moduły otrzymamy

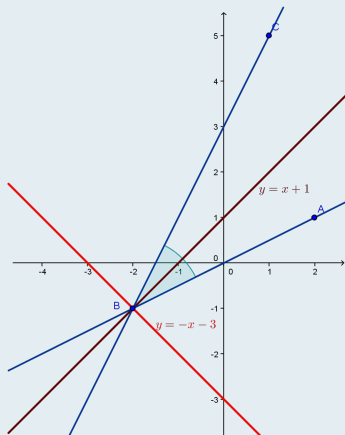
$$x - 2y = 2x - y - 3 \quad \text{lub} \quad x - 2y = -(2x - y - 3)$$

czyli

$$x + y - 3 = 0 \quad \text{lub} \quad 3x - 3y - 3 = 0$$

Pierwszą z otrzymanych prostych należy odrzucić. Pojawia się ona niejako nadprogramowo, gdyż równość (6) opisuje zbiór punktów równoodległych nie tyle od ramion kąta ABC , co od prostych k oraz l .

Odp. Dwusieczna kąta ABC zawarta jest w prostej o równaniu $y = x + 1$.

Na końcu poprzedniego:

Ten sam przykład rozwiążemy później jeszcze raz inną metodą, znając interpretację geometryczną równania parametrycznego prostej.

Z następnym:
Rozwiążemy teraz następujące zadanie.

Przykład 6. Wyznaczyć środek okręgu wpisanego w trójkąt o wierzchołkach $A = (5, 1)$, $B = (-3, 1)$ oraz $C = (0, -2)$.

Na końcu poprzedniego:
Wyjdźmy od wypisania danych i szukanych.

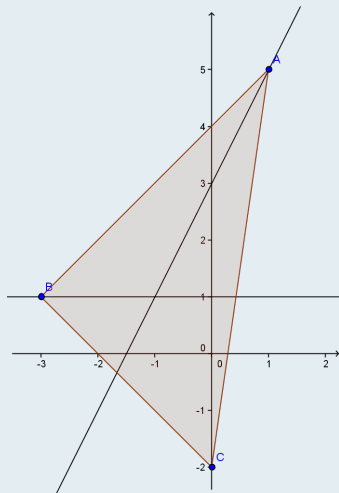
Rozwiązanie.

D: $A = (2, 1)$

$B = (-3, 1)$

$C = (0, -2)$

Sz: środek okręgu wpisanego
w trójkąt ABC .

Na końcu poprzedniego:
Środek okręgu wpisanego jest punktem przecięcia się dwusiecznych kątów wewnętrznych tego trójkąt. Wyjdziemy od napisania równań prostych zawierających boki trójkąta ABC . Następnie, jak to zostało uczynione w poprzednim zadaniu, wyznaczymy równania dwóch prostych zawierających dwusieczne kątów wewnętrznych tego trójkąta. Punkt Przecięcia tych prostych będzie środkiem okręgu wpisanego w trójkąt ABC . Przedstawimy tu jedynie wyniki obliczeń licząc na samodzielność Użytkownika tego kursu.

Krok 1. Prosta przechodząca przez punkty A oraz B ma równanie

$$k_1 : y = x + 4,$$

prosta przechodząca przez punkty B oraz C – równanie

$$k_2 : y = -x - 2,$$

zaś prosta przechodząca przez punkty A oraz C – równanie

$$k_3 : y = 7x - 2,$$

Zapisując te równania w postaci ogólnej otrzymamy:

$$k_1 : x - y + 4 = 0,$$

$$k_2 : x + y + 2 = 0,$$

$$k_3 : 7x - y - 2 = 0.$$

Wykorzystując metodę poznaną w poprzednim zadaniu wiadomo, że dwusieczna kąta przy wierzchołku B musi spełniać równanie

$$\frac{|x - y + 4|}{\sqrt{1^2 + (-1)^2}} = \frac{|x + y + 2|}{\sqrt{1^2 + 1^2}}, \quad (7)$$

zaś dwusieczna kąta wewnętrznego przy wierzchołku A – równanie

$$\frac{|x - y + 4|}{\sqrt{1^2 + (-1)^2}} = \frac{|7x - y - 2|}{\sqrt{7^2 + 1^2}}. \quad (8)$$

Postępując jak w poprzednim zadaniu, równość (7) implikuje

$$x - y + 4 = x + y + 2 \quad \text{lub} \quad x - y + 4 = -(x + y + 2),$$

oraz, z (8) dostaniemy ($\sqrt{50} = 5\sqrt{2}$)

$$5 \cdot (x - y + 4) = 7x - y - 2 \\ \text{lub} \quad 5 \cdot (x - y + 4) = -(7x - y - 2).$$

Mamy więc

$$y = 1 \quad \text{lub} \quad x = -3$$

oraz

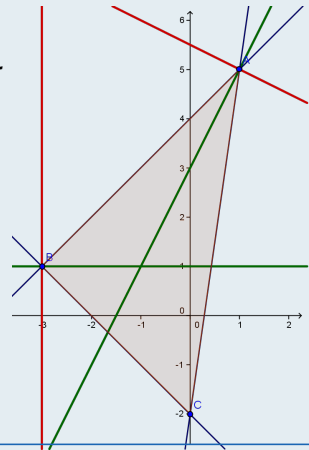
$$x + 2y - 11 = 0 \quad \text{lub} \quad 2x - y + 3 = 0.$$

Obserwując wykonany na początku rysunek przekonujemy się, że dwusieczna kąta przy wierzchołku A zawarta jest w prostej o równaniu (kolor zielony na rysunku obok, proste oznaczone kolorem czerwonym odrzucamy)

$$l_1 : y = 2x + 3,$$

zaś dwusieczna kąta przy wierzchołku B – w prostej o równaniu

$$l_2 : y = 1.$$

Środek okręgu wpisanego w trójkąt ABC jest punktem przecięcia się wyznaczonych prostych. Rozwiązując zatem układ równań

$$\begin{cases} y = 2x + 3 \\ y = 1 \end{cases}$$

otrzymamy współrzędne $S = (-1, 1)$ środka okręgu wpisanego w trójkąt ABC .

Odp . Środkiem okręgu wpisanego w trójkąt ABC jest punkt $(-1, 1)$.

Z następnym:
Czas na kolejny przykład.

Przykład 7. Na prostej o równaniu $y = 2x - 1$ wyznaczyć taki punkt, aby okrąg o środku w tym punkcie i promieniu długości $r = 5$ był styczny do prostej o równaniu $y = -\frac{3}{4}x + 1$.

Na końcu poprzedniego:

Jak poprzednio, rozpoczniemy od wypisania danych i szukanych w tym ćwiczeniu.

Rozwiązanie.

D: $k : y = 2x - 1$

$l : y = -\frac{3}{4}x + 1$

$r = 5$

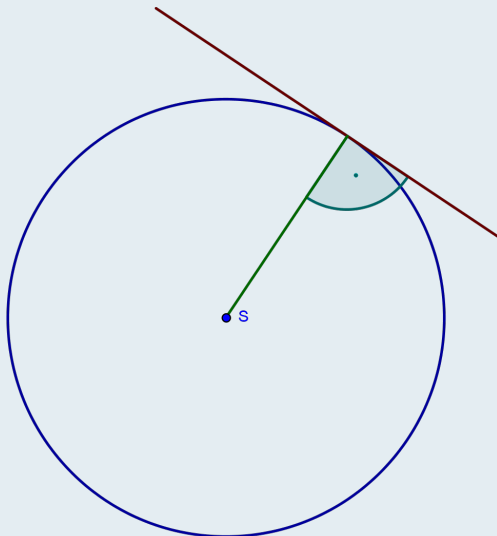
Sz: środek okręgu stycznego
do prostej l ,
leżący na prostej k .

Na końcu poprzedniego:

Spróbujmy "odkryć" rozwiązanie. Narysuj więc okrąg styczny do prostej. Czy wiesz już, jak należy rozwiązać ten problem?

Z następnym:

Jeśli jeszcze nie znasz metody rozwiązania, obejrzyj rysunek i odpowiedz na pytanie: ile równa jest odległość środka okręgu stycznego do prostej od tej prostej?

Na końcu poprzedniego:

Widzimy, że środek okręgu stycznego do prostej leży w odległości równej długości promienia od tej prostej. Wynika stąd, że w celu rozwiązania tego przykładu na prostej k musimy znaleźć punkt ...

Z następnym:

Oczywiście, musimy na prostej k znaleźć punkt, którego odległość od prostej l jest równa 5 . Powróćmy zatem do naszego rozwiązania.

Rozwiązanie.

$$\begin{aligned} D: \quad k : y &= 2x - 1 & Sz: \quad \text{środek okręgu stycznego} \\ l : y &= -\frac{3}{4}x + 1 & \text{do prostej } l, \\ r &= 5 & \text{leżący na prostej } k. \end{aligned}$$

Niech punkt $S = (x_0, y_0)$ będzie środkiem poszukiwanego okręgu. Wówczas punkt X leży na prostej k , tzn.

$$y_0 = 2x_0 - 1,$$

zaś jego odległość od prostej l wynosi

$$\frac{\left| \frac{3}{4}x_0 + y_0 - 1 \right|}{\sqrt{\left(\frac{3}{4}\right)^2 + 1^2}}.$$

Otrzymujemy więc układ równań

$$\begin{cases} y_0 = 2x_0 - 1 \\ \frac{|\frac{3}{4}x_0 + y_0 - 1|}{\sqrt{(\frac{3}{4})^2 + 1^2}} = 5. \end{cases}$$

Ponieważ $\sqrt{(\frac{3}{4})^2 + 1} = \frac{5}{4}$, więc podstawiając wyznaczone z pierwszego równania y_0 do drugiego równania otrzymamy równanie

$$\left| \frac{3}{4}y_0 + (2x_0 - 1) - 1 \right| = \frac{25}{4},$$

którego rozwiązaniami są liczby $x_0 = 3$ lub $x_0 = -\frac{17}{11}$.

Drugą współrzędną środków okręgów wyznaczmy z pierwszego równania rozpatrywanego układu równań otrzymując ostatecznie punkty $S_1 = (3, 5)$ oraz $S_2 = (-\frac{17}{11}, -\frac{45}{11})$.

Odp. Poszukiwanymi środkami okręgów stycznych do prostej l ,
leżącymi na prostej k są punkty $(3, 5)$ oraz $(-\frac{17}{11}, -\frac{45}{11})$.

Z następnym:

Proponujemy teraz rozwiązać samodzielnie następujące zadania.

Zadanie 2.

- a) Wyznaczyć wzajemną odległość prostych (równoległych) $5x + 12y + 9 = 0$ oraz $5x + 12y - 4 = 0$.
- b) Obliczyć długość wysokości trójkąta o wierzchołkach $A = (-3, -1)$, $B = (5, 5)$ oraz $C = (-1, 3)$ opuszczonej z wierzchołka C .
- c) Napisać równanie symetralnej odcinka o końcach $A = (0, 0)$ oraz $B = (4, 2)$.

Na końcu poprzedniego:
Podamy jedynie odpowiedzi do tego zadania oraz ewentualne wska-
zówki:

Odp.

- a) Odległość prostych w zadaniu równa jest 1 (*Wskazówka*: odległość ta równa jest odległości dowolnego punktu jednej prostej od prostej drugiej).
- b) Długość wysokości opuszczonej z wierzchołka C trójkąta ABS wynosi 2. (*Wskazówka*: długość wysokości równa jest odległości punktu C od prostej wyznaczonej przez punkty A oraz B).
- c) Symetralna odcinka AB ma równanie $4(x-2)+2(y-1)=0$, tzn. $2x+y-5=0$ (*Wskazówka*: symetralna odcinka AB jest prostą prostopadłą do wektora \overrightarrow{AB} i przechodzącą przez środek odcinka AB).

Z następnym:

Zajmiemy się teraz jeszcze innym analitycznym opisem prostej.
Opiera się on na następującej obserwacji:

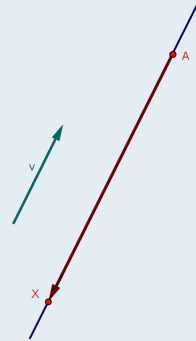
Uwaga 12.

Rozważmy prostą k i niezerowy wektor swobodny \vec{v} równoległy do tej prostej. Ustalmy punkt A na prostej k . Wtedy dla każdego punktu X leżącego na prostej k i różnego od A , wektor zaczepiony \overrightarrow{AX} jest równoległy do wektora \vec{v} . Stąd $\overrightarrow{AX} = t \cdot \vec{v}$. Ponieważ $A \dot{+} \overrightarrow{AX} = X$, więc ostatecznie

$$X = A \dot{+} t \cdot \vec{v} \quad \text{dla pewnego } t \in \mathbb{R}. \quad (9)$$

Przyjmując $A = (x_0, y_0)$, $\vec{v} = [a, b]$, $X = (x, y)$, równość (9) zapiszemy w postaci

$$\begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x_0 \\ y_0 \end{pmatrix} \dot{+} t \cdot \begin{bmatrix} a \\ b \end{bmatrix} = \begin{pmatrix} x_0 + at \\ y_0 + bt \end{pmatrix}.$$

Na końcu poprzedniego:

Przedstawione rozumowanie uzasadnia prawdziwość następującego:

Twierdzenie 15. Każdą prostą k na płaszczyźnie można opisać równaniem parametrycznym

$$k : \begin{cases} x = x_0 + at \\ y = y_0 + bt, \quad t \in \mathbb{R}, \end{cases} \quad (10)$$

gdzie $A = (x_0, y_0)$ jest punktem prostej k zaś $\vec{v} = [a, b]$ jest niezerowym wektorem równoległym do tej prostej (nazywanym **wektorem kierunkowym prostej**).

Na odwrót, dla dowolnego punktu $A = (x_0, y_0)$ i dla dowolnego niezerowego wektora $\vec{v} = [a, b]$, równanie (9) przedstawia prostą k przechodzącą przez punkt $A = (x_0, y_0)$ i równoległą do wektora $\vec{v} = [a, b]$.

Uwaga 13. Rozważając jednocześnie kilka prostych, pisząc ich równania parametryczne należy zadbać o to, aby w opisie każdej prostej użyty był inny "parametr", tzn. aby opis w postaci parametrycznej każdej prostej był niezależny od opisów parametrycznych pozostałych prostych.

Na początku następnego:

Podobnie, jak to było dla równania ogólnej prostej, również w przypadku równania parametrycznej prostej nie ma jednoznaczności opisu. Obserwacja ta zawarta jest w następującej uwadze:

Uwaga 14. Dla każdej prostej na płaszczyźnie możliwych jest nieskończenie wiele jej opisów parametrycznych. Dla przykładu, prostą

$$k_1 : \begin{cases} x = 1 + 2t \\ y = 1 - t, \quad t \in \mathbb{R}, \end{cases}$$

można opisać również równaniem

$$k_2 : \begin{cases} x = -1 + 4s \\ y = 2 - 2s, \quad s \in \mathbb{R}, \end{cases}$$

gdyż punkt $(-1, 2)$ należy do prostej k_1 (dla parametru $t_0 = -1$), zaś $\vec{v}_1 = [2, -1]$ oraz $\vec{v}_2 = [4, -2]$ są równoległymi wektorami kierunkowymi tych prostych.

Z następnym:

Przedstawimy teraz dowód twierdzenia o odległości punktu od prostej opisanej równaniem ogólnym. Przypomnijmy je zatem:

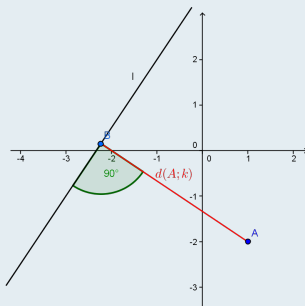

Twierdzenie 16. *Odległość punktu (x_0, y_0) od prostej*

$$l : Ax + By + C = 0,$$

gdzie $A^2 + B^2 > 0$, wyraża się wzorem

$$d((x_0, y_0); l) = \frac{|Ax_0 + By_0 + C|}{\sqrt{A^2 + B^2}}.$$

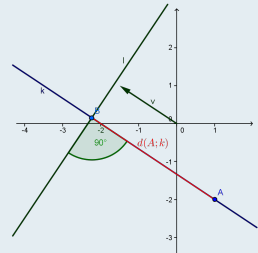

Dowód.

Z przedstawionego rysunku wynika, że odległość punktu A od prostej l równa jest długości odcinka AB , gdzie B jest punktem przecięcia się prostej l z prostą do niej prostopadłą i przechodzącą przez A . Wiadomo, że wektorem prostopadłym do prostej l jest wektor $\vec{v} = [A, B]$. Jest to więc wektor kierunkowy prostej prostopadłej do prostej l , więc równanie takiej prostej przechodzącej przez punkt $A = (x_0, y_0)$ ma postać

$$k : \begin{cases} x = x_0 + tA \\ y = y_0 + tB, \quad t \in \mathbb{R}. \end{cases}$$

Współrzędne punktu B przecięcia się prostych l oraz k wyznaczymy przez podstawienie współrzędnych opisujących prostą k do równania prostej l . Otrzymamy równanie

$$A(x_0 + tA) + B(y_0 + tB) + C = 0,$$

którego rozwiązaniem jest $t_0 = \frac{-Ax_0 - By_0 - C}{A^2 + B^2}$. Zatem

$$B : \begin{cases} x = x_0 + \frac{-Ax_0 - By_0 - C}{A^2 + B^2} A \\ y = y_0 + \frac{-Ax_0 - By_0 - C}{A^2 + B^2} B. \end{cases}$$

Stąd odległość punktów A oraz B równa jest

$$\begin{aligned} d(A, B) &= \sqrt{\frac{(-Ax_0 - By_0 - C)^2}{(A^2 + B^2)^2} A^2 + \frac{(-Ax_0 - By_0 - C)^2}{(A^2 + B^2)^2} B^2} \\ &= \frac{|Ax_0 + By_0 + C|}{\sqrt{A^2 + B^2}}. \end{aligned}$$

Z następnym:

W wielu przypadkach łatwiej jest napisać równanie parametryczne prostej, niż inne równania tej samej prostej. Dlatego też pożyteczne jest nabycie umiejętności przechodzenia pomiędzy różnymi (ale równoważnymi) opisami prostej.

Przykład 8. Napisać równanie ogólne i kierunkowe prostej przechodzącej przez dwa (różne) punkty $A = (1, 2)$ oraz $B = (-1, -1)$.

Na końcu poprzedniego:
Spróbujmy się zastanowić, jak sprawnie napisać równanie parametryczne poszukiwanej prostej.

Na początku następnego:

Oczywiście, należy napisać równanie prostej przechodzącej przez punkt A i równoległej do wektora $\vec{v} = \overrightarrow{AB}$.

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Rozwiązanie. Łatwo napiszemy równanie prostej przechodzącej przez punkt $A = (1, 2)$ i równoległej do wektora

$$\vec{v} = \overrightarrow{AB} = [-1 - 1, 2 - (-1)] = [-2, 3].$$

Mamy więc

$$l: \begin{cases} x = 1 - 2t \\ y = 2 + 3t, \quad t \in \mathbb{R}. \end{cases}$$

Aby wyznaczyć równanie kierunkowe (w tym przypadku jest to możliwe) prostej, wyznaczmy parametr t z pierwszej z równości opisujących prostą l , i wstawimy otrzymaną wartość do drugiej z nich otrzymując

$$y = 2 + 3 \cdot \frac{1 - x}{2} = -\frac{1}{2}x + \frac{5}{2}.$$

Odp. Prosta przechodząca przez punkty A oraz B ma równanie kierunkowe postaci

$$y = -\frac{1}{2}x + \frac{5}{2}$$

oraz można ją przedstawić równaniem ogólnym

$$x + 2y - 5 = 0.$$

Uwaga 15. Zaznaczmy tu jeszcze, że dla dowolnie ustalonego $a \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$, równania

$$l_1 : \begin{cases} x = x_0 + at \\ y = y_0, \end{cases} \quad t \in \mathbb{R}, \quad \text{oraz} \quad l_2 : \begin{cases} x = x_0 \\ y = y_0 + at, \end{cases} \quad t \in \mathbb{R},$$

opisują proste, odpowiednio,

$$l_1 : y = y_0 \quad \text{oraz} \quad l_2 : x = x_0.$$

Z następnym:

Przejdziemy teraz w przeciwną stronę, tzn. zastanowimy się jak, mając równanie kierunkowe lub równanie ogólne prostej, napisać równanie parametryczne tej prostej.

Przykład 9. Napisać równanie parametryczne prostej

$$2x + 3y - 5 = 0.$$

Rozwiązanie. W tym przypadku możemy postąpić dwojako. Wyznaczając z równania prostej zmienną x otrzymamy

$$x = -\frac{3}{2}y + \frac{5}{2}.$$

Przyjmując np. $y = 2t$ (tak, aby nie mieć ułamków, ale można też przyjąć $y = t$) dostaniemy, po podstawieniu do wyliczonego już x ,

$$l : \begin{cases} x = \frac{5}{2} - 3t \\ y = 2t, \quad t \in \mathbb{R}. \end{cases}$$

Jednocześnie, z równania prostej można wyznaczyć zmienną y :

$$y = -\frac{2}{3}x + \frac{5}{3}.$$

Wtedy dla $x = 3t$, po podstawieniu do wyliczonego y mamy:

$$l : \begin{cases} x = 3t \\ y = \frac{5}{3} - 2t, \quad t \in \mathbb{R}. \end{cases}$$

Uwaga 16. Odwrotnie jak to było w Uwadze 15, proste

$$l_1 : y = y_0 \quad \text{oraz} \quad l_2 : x = x_0$$

można opisać równaniami parametrycznymi

$$l_1 : \begin{cases} x = at \\ y = y_0, \end{cases} \quad t \in \mathbb{R}, \quad \text{oraz} \quad l_2 : \begin{cases} x = x_0 \\ y = bt, \end{cases} \quad t \in \mathbb{R},$$

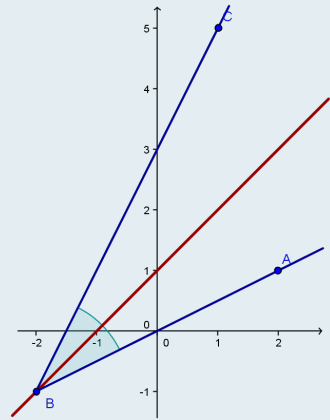
gdzie $a, b \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$ mogą być dowolnie ustalone.

Z następnym:

Powróćmy jeszcze, co już było anonsowane wcześniej, do Przykładu 5, gdzie wyznaczaliśmy prostą zawierającą dwusieczną zadanego kąta. Przypomnijmy ten przykład.

Przykład 10. Niech $A = (2, 1)$, $B = (-2, -1)$ oraz $C = (1, 5)$. Napisać równanie prostej zawierającej dwusieczną kąta ABC (patrz rysunek).

Na końcu poprzedniego:

Wypiszmy dane i szukane w tym zadaniu. W rozwiązaniu skorzystamy z faktu, że przekątne w rombie przecinają się pod kątem prostym.

Rozwiązanie.

$$D: A = (2, 1)$$

$$B = (-2, -1)$$

$$C = (1, 5)$$

Sz: prosta zawierająca dwusieczną
kąta ABC .

Rozważmy wektory $v_1 = \overrightarrow{BA} = [2 - (-2), 1 - (-1)] = [4, 2]$ oraz $v_2 = \overrightarrow{BC} = [1 - (-2), 5 - (-1)] = [3, 6]$. Aby wyznaczyć wektor kierunkowy prostej zawierającej dwusieczną kąta ABC , potrzebujemy jednakowej długości wektorów o identycznych kierunkach i zwrotach, jak wektory v_1 i v_2 . Najprościej jest wyznaczyć w tym celu wektory jednostkowe, tj. wziąć wektory v_1 i v_2 podzielone przez ich długości.

Mamy zatem

$$\vec{w}_1 = \frac{1}{|\vec{v}_1|} \cdot \vec{v}_1 = \frac{1}{\sqrt{20}} \cdot [4, 2] = \frac{1}{2\sqrt{5}} \cdot [4, 2] = \left[\frac{2\sqrt{5}}{5}, \frac{\sqrt{5}}{5} \right],$$

$$\vec{w}_2 = \frac{1}{|\vec{v}_2|} \cdot \vec{v}_2 = \frac{1}{\sqrt{45}} \cdot [3, 6] = \frac{1}{3\sqrt{5}} \cdot [3, 6] = \left[\frac{\sqrt{5}}{5}, \frac{2\sqrt{5}}{5} \right],$$

Wtedy

$$\vec{w}_1 + \vec{w}_2 = \left[\frac{3\sqrt{5}}{5}, \frac{3\sqrt{5}}{5} \right] = \frac{3\sqrt{5}}{5} \cdot [1, 1],$$

więc wektor $\vec{u} = [1, 1]$ może być przyjęty jako wektor kierunkowy prostej zawierającej dwusieczną kąta ABC . Zatem prosta zawierająca dwusieczną tego kąta (prosta przechodząca przez punkt B , o kierunku wektora $[1, 1]$) ma równanie

$$l_1 : \begin{cases} x = -2 + t \\ y = -1 + t, \quad t \in \mathbb{R}. \end{cases}$$

Odp. Dwusieczna kąta ABC zawarta jest w prostej o równaniu:

$$l_1 : \begin{cases} x = -2 + t \\ y = -1 + t, \quad t \in \mathbb{R}. \end{cases}$$

Uwaga 17. Pozostawiamy oczywiście sprawdzenie, że w obu przypadkach (Przykład 5 oraz Przykład 10) otrzymaliśmy tą samą prostą.

Z następnym:

Zajmiemy się teraz problemem wzajemnego położenia prostych na płaszczyźnie.

Przykład 11. Przeanalizować wzajemne położenie prostych

$$\begin{cases} k : y = -x + 3, \\ l : 2x - y - 1 = 0. \end{cases}$$

na płaszczyźnie.

Na końcu poprzedniego:

Wypiszemy dane w zadaniu. Wykonanie rysunku powinno zasugerować odpowiedź, którą należy poprawnie uzasadnić!

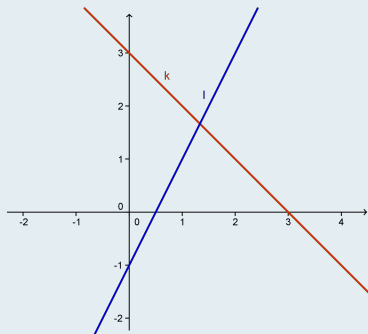

Rozwiązanie.

D: $k : y = -x + 3$

$l : 2x - y - 1 = 0$

Sz: wzajemne położenie
prostych k i l .

Na końcu poprzedniego:

Stworzymy plan rozwiązania tego przykładowego zadania. Przeanalizujemy możliwe przypadki. W tym celu musimy obie proste opisać tym samym typem równania. Prosta l opisana jest równaniem ogólnym, zaś prosta k – równaniem kierunkowym, które zapiszemy w postaci równania ogólnego. Przeanalizujemy możliwości dotyczące wektorów prostopadłych do obu prostych. Wykorzystać można tutaj Wnioski 6 oraz 7 lub też wyznaczyć miarę kąta pomiędzy wektorami prostopadłymi do obu prostych.

Zapisując dla obu prostych ich równania ogólne otrzymamy

$$\begin{cases} k : x + y - 3 = 0, \\ l : 2x - y - 1 = 0. \end{cases}$$

Ponieważ $\frac{1}{2} \neq \frac{1}{-1}$ więc proste k oraz l nie są równoległe (por. Wniosek 6), a więc tym bardziej nie pokrywają się.

Odp. Proste k oraz l przecinają się (mają dokładnie jeden punkt wspólny).

Przykład 12. Przeanalizować wzajemne położenie prostych

$$\begin{cases} k : 2x + 2y - 1 = 0 \\ l : y = -x + 4. \end{cases}$$

ma płaszczyźnie.

Na końcu poprzedniego:
Postępując jak poprzednio otrzymamy

Rozwiązanie.

D: $k : 2x + 2y - 1 = 0$ Sz: wzajemne położenie
 $l : y = -x + 4$ prostych k i l .

Zauważmy, że dla prostych z zadania zapisanych równaniami ogólnymi

$$\begin{cases} k : 2x + 2y - 1 = 0 \\ l : x + y - 4 = 0, \end{cases}$$

zachodzi

$$\frac{2}{1} = \frac{2}{1} \neq \frac{-1}{-4},$$

więc na mocy Wniosków 6 oraz 7 są one równoległe, ale nie pokrywają się.

Odp. Proste k oraz l są rozłączne.

Z następnym:

Proponujemy teraz wykonać samodzielnie następujące ćwiczenia:

Zadanie 3. Zbadać wzajemne położenie następujących par prostych:

a)
$$\begin{cases} k_1 : 4x - 6y + 5 = 0, \\ l_1 : y = \frac{2}{3}x + 1, \end{cases}$$

b)
$$\begin{cases} k_2 : x - 2y + 4 = 0, \\ l_2 : y = -\frac{1}{2}x + 2, \end{cases}$$

c)
$$\begin{cases} k_3 : y = 3x - 3, \\ l_3 : x + 2y = -1. \end{cases}$$

Na końcu poprzedniego:
Kolejny slajd zawiera odpowiedzi do tego ćwiczenia.

Odp.

- a) Proste k_1 oraz l_1 są rozłączne.
- b) Proste k_2 oraz l_2 pokrywają się.
- c) Proste k_3 oraz l_3 mają dokładnie jeden punkt wspólny.

Z następnym:

Poczynione w wykonanych przykładach obserwacje zbierzemy formułując stosowne twierdzenie. Nim to uczynimy, w celu prostszego opisu formułowanych własności zdefiniujemy pojęcie macierzy kwadratowej i jej wyznacznika.

Definicja 10. Macierzą kwadratową wymiaru 2 nazywamy tablicę liczb

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix}$$

gdzie $a_{i,j} \in \mathbb{R}$ dla $i, j \in \{1, 2\}$ nazywamy **wyrazami macierzy**. Wskaźniki i oraz j elementu a_{ij} informują, że znajduje się on w i -tym wierszu oraz j -tej kolumnie.

Definicja 11. Wyznacznikiem macierzy

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix}$$

nazywamy liczbę

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix}$$

zdefiniowaną równością

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix} := a_{11}a_{22} - a_{21}a_{12}.$$

Uwaga 18. Wykorzystując poznaną definicję wyznacznika macierzy zauważamy, że proporcje pomiędzy liczbami można zapisać przy pomocy wyznacznika, tzn. zachodzi

$$\frac{A_1}{A_2} = \frac{B_1}{B_2} \iff \begin{vmatrix} A_1 & B_1 \\ A_2 & B_2 \end{vmatrix} = 0.$$

Z następnym:

Wykorzystując poczynioną uwagę, możemy teraz sformułować, na mocy Wniosków 6 oraz 7, następujące twierdzenie dotyczące wzajemne położenie prostych opisanych równaniami ogólnymi:

Twierdzenie 17. *Proste opisane równaniami ogólnymi*

$$\begin{cases} k_1 : A_1x + B_1y + C_1 = 0, \\ l_1 : A_2x + B_2y + C_2 = 0, \end{cases}$$

(i) *przecinają się (mają dokładnie jeden punkt wspólny) wtedy i tylko wtedy, gdy*

$$\begin{vmatrix} A_1 & B_1 \\ A_2 & B_2 \end{vmatrix} \neq 0,$$

(ii) *pokrywają się wtedy i tylko wtedy, gdy*

$$\begin{vmatrix} A_1 & B_1 \\ A_2 & B_2 \end{vmatrix} = 0 \wedge \begin{vmatrix} A_1 & C_1 \\ A_2 & C_2 \end{vmatrix} = 0 \wedge \begin{vmatrix} B_1 & C_1 \\ B_2 & C_2 \end{vmatrix} = 0,$$

(iii) *są rozłączne wtedy i tylko wtedy, gdy*

$$\begin{vmatrix} A_1 & B_1 \\ A_2 & B_2 \end{vmatrix} = 0 \wedge \left(\begin{vmatrix} A_1 & C_1 \\ A_2 & C_2 \end{vmatrix} \neq 0 \vee \begin{vmatrix} B_1 & C_1 \\ B_2 & C_2 \end{vmatrix} \neq 0 \right).$$

Z następnym:
Zajmiemy się na koniec interpretacją geometryczną układu równań.

Uwaga 19. Rozważmy układ równań

$$\begin{cases} a_1x + b_1y = c_1 \\ a_2x + b_2y = c_2, \end{cases}$$

gdzie $a_1, a_2, b_1, b_2 \in \mathbb{R}$ są takie, że $a_1^2 + b_1^2 > 0$ oraz $a_2^2 + b_2^2 > 0$ (a_1, b_1 oraz a_2, b_2 nie są jednocześnie równe 0). Każde z równań tego układu opisuje pewną prostą na płaszczyźnie. Istnienie rozwiązania (x_0, y_0) układu równań należy interpretować jako istnienie punktu należącego do obu prostych jednocześnie. Zatem mamy:

- układ równań jest oznaczony wtedy i tylko wtedy, gdy proste opisane równaniami tego układu przecinają się,
- układ równań jest sprzeczny wtedy i tylko wtedy, gdy proste opisane równaniami tego układu są rozłączne,
- układ równań jest nieoznaczony wtedy i tylko wtedy, gdy proste opisane równaniami tego układu pokrywają się.

Na końcu poprzedniego:

Zastanówmy się dalej jak, wykorzystując Twierdzenie 17 oraz Uwagę 19, opisać istnienie i ilość rozwiązań układu równań poprzez współczynniki równań tego układu.

Z następnym:

Odpowiedź na to pytanie jest oczywista. Jej sformułowanie w postaci twierdzenia poprzedzimy następującą uwagą.

Uwaga 20. Zauważyć można następującą własność wyznaczników

$$\begin{vmatrix} a_1 & c_1 \\ a_2 & c_2 \end{vmatrix} = 0 \iff \begin{vmatrix} a_1 & -c_1 \\ a_2 & -c_2 \end{vmatrix} = 0.$$

Z następnym:

Z twierdzenia 17 i poczynionej uwagi wynika:

Twierdzenie 18. Układ równań

$$\begin{cases} k_1 : a_1x + b_1y = c_1, \\ l_1 : a_2x + b_2y = c_2, \end{cases}$$

(i) jest oznaczony (ma dokładnie jedno rozwiązanie) wtedy i tylko wtedy, gdy

$$\begin{vmatrix} a_1 & b_1 \\ a_2 & b_2 \end{vmatrix} \neq 0,$$

(ii) jest nieoznaczony (ma nieskończenie wiele rozwiązań) wtedy i tylko wtedy, gdy

$$\begin{vmatrix} a_1 & b_1 \\ a_2 & b_2 \end{vmatrix} = 0 \wedge \begin{vmatrix} a_1 & c_1 \\ a_2 & c_2 \end{vmatrix} = 0 \wedge \begin{vmatrix} b_1 & c_1 \\ b_2 & c_2 \end{vmatrix} = 0,$$

(iii) jest sprzeczny (nie ma rozwiązań) wtedy i tylko wtedy, gdy

$$\begin{vmatrix} a_1 & b_1 \\ a_2 & b_2 \end{vmatrix} = 0 \wedge \left(\begin{vmatrix} a_1 & c_1 \\ a_2 & c_2 \end{vmatrix} \neq 0 \vee \begin{vmatrix} b_1 & c_1 \\ b_2 & c_2 \end{vmatrix} \neq 0 \right).$$

Z następnym:

Na koniec spróbujemy rozwiązać układ równań metodą geometryczną. Wykonajmy więc następujące przykładowe zadanie.

Przykład 13. Rozwiązać graficznie układ równań

$$\begin{cases} x - 2y = 1 \\ -2x + y = -5. \end{cases}$$

Na końcu poprzedniego:
Musimy powiedzieć, jak należy rozumieć rozwiązywanie układu równań metodą graficzną.

Uwaga 21. Etapy graficznego rozwiązywania układu równań:

1. zbadanie czy układ posiada rozwiązanie i określenie ich liczby (wynika ze wzajemnego położenia prostych opisanych równaniami układu równań):
 - a) proste są równoległe i nie pokrywają się – układ **sprzeczny**,
 - b) proste pokrywają się – układ **nieoznaczony**,
 - c) proste przecinają się – układ **oznaczony**,
2. wykreślenie prostych i wyznaczenie rozwiązania (o ile istnieje),
3. sprawdzenie, czy wyznaczona para liczb spełnia układ równań.

Na końcu poprzedniego:
Wracając do naszego przykładu, wypiszemy dane i szukane w tym zadaniu:

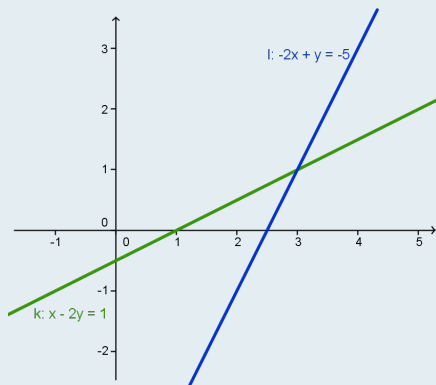

Rozwiązanie.

D: układ równań

$$\begin{cases} x - 2y = 1 \\ -2x + y = -5. \end{cases}$$

Sz: rozwiązanie układu.

Na końcu poprzedniego:
Rozwiążemy teraz graficznie ten układ równań.

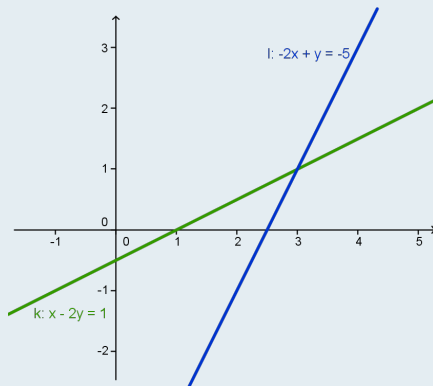
Krok 1. Zapisujemy równania układu tak, aby opisywały proste dane równaniami ogólnymi. Mamy zatem

$$\begin{cases} k : x - 2y - 1 = 0 \\ l : -2x + y + 5 = 0, \end{cases}$$

Wykorzystując Wniosek 7, obliczamy $1 \cdot 1 - (-2) \cdot (-2) = -3 \neq 0$, więc proste opisane równaniami naszego układu równań nie są równoległe (tym bardziej więc nie pokrywają się!). Stąd układ równań jest oznaczony i wyznaczymy jego jedyne rozwiązanie.

Krok 2. Z rysunku

można odczytać, że rozwiązaniem jest para

$$\begin{cases} x = 3 \\ y = 1. \end{cases}$$

Krok 3. Pozostaje sprawdzić, czy para ta spełnia równania układu (proste sprawdzenie pozostawiamy do samodzielnego przeliczenia).

Odp. Układ równań

$$\begin{cases} x - 2y = 1 \\ -2x + y = -5, \end{cases}$$

ma dokładnie jedno rozwiązanie

$$\begin{cases} x = 3 \\ y = 1. \end{cases}$$

Z następnym:
Rozwiążemy jeszcze jeden przykład.

Przykład 14. Rozwiązać graficznie układ równań

$$\begin{cases} -3x + 2y = 1, \\ 6x - 4y = -3. \end{cases}$$

Na końcu poprzedniego:
Wypiszemy dane w zadaniu:

Rozwiązanie.

D: układ równań

$$\begin{cases} -3x + 2y = 1, \\ 6x - 4y = -3. \end{cases}$$

Sz: rozwiązanie układu.

Na końcu poprzedniego:
Rozwiążemy ten układ równań graficznie.

Zapiszemy równania naszego układu tak, aby opisywały proste równaniami ogólnymi. Mamy więc

$$\begin{cases} k : -3x + 2y - 1 = 0 \\ l : 6x - 4y + 3 = 0 \end{cases}$$

Na podstawie Wniosku 7, obliczamy $-3 \cdot (-4) - 6 \cdot 2 = 0$, więc proste opisane równaniami naszego układu równań są równoległe. Sprawdźmy teraz, czy te proste pokrywają się. Wykorzystując Wniosek 6 mamy

$$\frac{-3}{6} = \frac{2}{-4} \neq \frac{-1}{3}$$

więc proste nie pokrywają się. Stąd układ równań nie posiada rozwiązania.

Odp. Układ równań

$$\begin{cases} -3x + 2y - 1 = 0 \\ 6x - 4y + 3 = 0 \end{cases}$$

nie posiada rozwiązania.

Z następnym:

Jako ćwiczenie pozostawiamy do rozwiązania metodą graficzną następujące układy równań.

Zadanie 4. Rozwiązać graficznie następujące układy równań:

a)
$$\begin{cases} 2x - 3y = 1 \\ -x + 2y = 3, \end{cases}$$

b)
$$\begin{cases} x - y = 3, \\ -2x + 2y = -6, \end{cases}$$

c)
$$\begin{cases} 4x - 2y = 3, \\ -2x + y = 1, \end{cases}$$

d)
$$\begin{cases} k : -3x - y = 1, \\ l : x + 2y = 3. \end{cases}$$

Na końcu poprzedniego:
Do zadania tego podamy teraz odpowiedzi.

Odp.

a) układ ma dokładnie jedno rozwiązanie

$$\begin{cases} x = 11 \\ y = 7, \end{cases}$$

b) układ równań ma nieskończenie wiele rozwiązań i wszystkie leżą na prostej $y = x - 3$,

c) układ równań nie ma rozwiązania,

d) układ ma dokładnie jedno rozwiązanie

$$\begin{cases} x = -1 \\ y = 2. \end{cases}$$

Z następnym:

Na koniec proponujemy sprawdzenie swoich wiadomości w następującym teście.

Pytanie 1. Wektor o początku $(1, 2)$ i końcu $(3, -6)$ ma współrzędne

(a) $[4, -4]$,

(b) $[2, -8]$,

(c) $[-2, 8]$,

(d) $[2, -2]$.

Pytanie 2. Środkiem odcinka o końcach $(1, 2)$ i $(3, -6)$ jest punkt

(a) $(4, -4)$,

(b) $(2, -8)$,

(c) $(-2, 8)$,

(d) $(2, -2)$.

Pytanie 3. Prosta $y = 2x + 4$ jest prostopadła do prostej

(a) $y = 2x - 4$,

(b) $y = -2x + 4$,

(c) $y = \frac{1}{2}x - 1$

(d) $y = -\frac{1}{2}x + 1$.

Pytanie 4. Prosta o równaniu $-2x - y + 1 = 0$ jest

- (a) równoległa do wektora $[-1, 2]$,
- (b) równoległa do wektora $[2, -1]$,
- (c) prostopadła do wektora $[-2, 1]$,
- (d) prostopadła do wektora $[-1, 2]$.

Pytanie 5. Proste k oraz l zadane równaniami

$$\begin{cases} k : y = -\frac{2}{3}x - 1, \\ l : 4x - 6y + 3 = 0, \end{cases}$$

- (a) przecinają się pod kątem prostym,
- (b) są równoległe, ale nie pokrywają się,
- (c) przecinają się pod kątem ostrym,
- (d) pokrywają się.

Pytanie 6. Prosta o równaniu $y = -x + \sqrt{2}$ jest odległa od początku układu współrzędnych o

(a) $\sqrt{2}$,

(b) $\frac{\sqrt{2}}{2}$,

(c) $\frac{1}{2}$,

(d) 1.

Pytanie 7. Prosta o równaniu

$$\begin{cases} x = 2 - t \\ y = -1 + 2t, \quad t \in \mathbb{R}, \end{cases}$$

jest prostopadła do wektora

(a) $[-1, 2]$,

(b) $[1, 2]$,

(c) $[2, 1]$,

(d) $[2, -1]$.

Pytanie 8. Wektory $[2, 1]$ oraz $[2, -1]$

- (a) są równoległe,
- (b) tworzą kąt ostry,
- (c) tworzą kąt prosty,
- (d) tworzą kąt rozwarty.

Pytanie 9. Proste k i l zadane równaniami

$$\begin{cases} k : 2x - y + 1 = 0, \\ l : -2x + y - 1 = 0, \end{cases}$$

- (a) przecinają się pod kątem prostym,
- (b) są równoległe, ale nie pokrywają się,
- (c) przecinają się pod kątem prostym,
- (d) pokrywają się.

Pytanie 10. Wektorem kierunkowym prostej zawierającej dwusieczną kąta ABC , gdzie $A = (2, 1)$, $B = (0, 0)$, $C = (1, 2)$ jest

- (a) $[1, 1]$,
- (b) $[2, 1]$,
- (c) $[1, 2]$,
- (d) $[1, -1]$.

Klucz odpowiedzi:

1(b), 2(d), 3(d), 4(a), 5(c), 6(d), 7(c), 8(b), 9(d), 10(a).